

ماهشهره فخانی ئهردهلانی (مهستورهی کوردستانی)

میژوونووس و نووسهر (۱۸۰۵-۱۸۴۷ز)؛

ژیان و سهردهمه کهی

پ.ی.د. ئارام عملی مستهفا

بهشی میژوو، کۆلیجی زانسته مرۆفایه تیهکان، زانکۆی سلێمانی، سلێمانی، ههرێمی کوردستان / عێراق

کلێله وشهکان- ماهشهره فخام، مهستورهه، ئهردهلان، بابان، کوردستانی باشوری رۆژههلات.

پێشهکی

ماهشهره فخام، که به نازناوی ئهدهبی مهستورههش ناسراوه، یه کیک بوو له کهسایهتیه رۆشنبیر و خاوهن هزرهکانی میرنشینی ئهردهلان، که له سهدهی نۆزدهیهما له ههموو رۆژههلاتی ناوهراست، بهتایهتی وهک ئافرهت هاوشیوهی نهبووه. ئهو له خیزانکی خاوهن پلهویایه ناو دهسته بیریانی کومهلگای ئهردهلان کوشکراوو، که جیا له پیاوانی دهولهت و خاوهن دهسهلات، چهندان شاعیر و میژوونووسی بهناوبانگی تیدا ههلهکهوتبوو.

میرنشینی ئهردهلان له کۆتایی نیوهی یهکهمی سهدهی نۆزدهیهما، بهتایهتی دواي مردنی خوسرهوخانی ناکام و دهستهسهرداگرتهی دهسهلات لهلایهن والیه حوسن جیخانگی شازادهی ئیران و ژنی یهکهمی خوسرهوخانی میددی ماهشهره فخام کهوته گیزاوی مملاتی ئیوان کورهکانی و ههلهیهی پیاوانی دهرباری قاجارهکان بۆ دهستهسهرداگرتهی و بریاری بۆ کۆتاییهینان به دهسهلاته خۆجیهکانی رۆژههلاتی کوردستان له سهروبهری پهیمانی ئهزررومی دووهما. ئهو میرنشینه، سهههتا له ناوچهی شارهزور و دواتر لهو سنورانهی رۆژئاوای زنجیره جیاکانی زاگرۆس، که بهی پیمانی زهههوی سالی ۱۶۳۹ دهستینشان کرابوو، له ژیر فهرمانهوابی نهوهکانی بابا ئهردهلاندا بووه، بهلام له چهکانی سهدهی نۆزدهیهمهوه کهوتوته ژیر رکینی راستهوخۆی شازادهکانی ئیرانهوه تا له سالی ۱۸۶۷دا به یهکجاری ههلیان وهشاندوه. راسته مهبهستی سهههکی ئهم توێژینهوهیه، تیشکخستنه سههه ژیان، کهسایهتی و چالاکیه هزرری و "مهعریفی" یهکانی ماهشهره فخام و ئهو ههلهومهرجهی تیدا دهرکهوتوو و ههروهها هۆکارهکانی بارکردنی بۆ پایتهختی بابانه، بهلام بۆ تهواوکردنی وێنه گهورهکه و بهرچاروونی، پتویسته وهلامی ههندیک پرسباری تریش بدریتهوه، بۆ نمونه: بۆچی ماهشهره فخام لهگهڵ ههزاران کهسی تردا بۆ ناوچهی قهلهمهروبی

پوخته- ماهشهره فخام به هۆی ئهو پهروهدهیهی لهلایهن خیزانهکهیهوه ههیبوو و ئهو پینگه گرنهکی باوک و باپیری و ههردوو بنهمالهی دایک و باوکی ههیبوو، کهسایهتیهکی خۆیندهوار و هوشیاری لێ دروستبووه؛

له میرنشینی ئهردهلان و شاری سههه پایتهختیدا، وهک مهلهندیکی خۆیندهواری و رۆشنبیری، چ ئایینی و چ زانستی میژووناسی، لهپال بوونی بناغهیهکی گهوره و پتهودا، کومهلک میژوونووس و بیرمندی گهوره ههبوون، که کاریان لهسهه هزر و دنیایینی ماهشهره فخام کردوو؛

ماهشهره فخام به گهواهی زۆر له کوردناسان، تهنا میژوونووسی ئافرهتی رۆژههلاتی ناوهراستی سهدهی نۆزدهیهم و یهکهمین ئافرهتیه، که لهو سهردهمهدا سهههباری شاعیرتی، له بواری زانسته ئیسلامیهکانیشدا شارهزایی ههیبوو و بهرههمی نایابی له دواي خۆی بهجیهلشتوو؛

دهسهلاتداری ئیران بهتایهتی له سهههتای سهدهی نۆزدهیهمهوه لهریگهی ژنورخوارییهوه، توانیان ههژموونی خۆیان و پرۆسهی بهشیهکردنی کوردی ئهردهلان چتر بکهنهوه و کاتیک بهههلهستیان بۆ دروستبوو، راستهوخۆ دهستیان بهسهه میرنشینی ئهردهلاندا گرت و پاش ماوهیهکیش به تهواوی ههلیان وهشاندوه؛

میرنشینی ئهردهلان، وهک بهشیک له کوردستانی باشوری رۆژههلات، بیججه لهوهی ههر لهو ناوچانهدا سههه ههلهاده، که دواتر بۆ ماوهی دوو سهده لهژیر قهلهمهروبی میرنشینی باباندا بووه، و ماوهیهکی زۆریش مملاتی لهتیوان ههردوو میرنشیهکهدا دروستبووه و خاکی یهکتریان داگیرکردوو، بهلام بهبیججهوانهی خواستی داگیرکرانی کوردستانهوه، له کۆتایی سهدهی ههژدهیهم و نۆزدهیهما نزیکبوونهوهیهکی زۆر و خزمایهتی و تیکهلهیهکی ههملهلاینه لهناوایندا دروستبووه، ههر بۆیه له کاتی لیههوماندا پهنايان بۆ یهکتار بردوو. دواجاریش، که خۆری مالباتی ئهردهلان بهرهو ئاوابوون دهجیت، ماهشهره فخام و چهند ههزار کهسیکی تر ئهردهلان بهجی دههیلن و له پایتهختی باباندا پێشواری گهههیان لێ دهکرت.

سەدە و نیویک دەخایەنیت: لە سەدەى شانزەهەمەوه تا سالى ۱۶۵۸/۱۶۵۷ قوناغىكى زۆر گرگ و تەنانت وەرچەرخینەر بوو. لەگەڵ سەدەى شانزەهەمدا مەلەنلایىكى چەند سەدەى لەتیوان ئیمراتۆرى عوسمانى و ئیترانیدا لەسەر دەستبەسەر داگرەتتى كوردستان دەستى پینكرد. لەناو میرنشینى ئەردەلەندا مەلەنلایىكى سەختى ئەوانە لەسەر دەشتە بەیپتەكى شارەزور، كە بەشیک بوو لە قەلەمەروى مالباتى ئەردەلان. (فاسیلیئا، ۲۰۱۲: ۳۰)

۲:۱ میرنشینى ئەردەلان تا سەدەى هاتەنێ یانى ماھشەرەمخام

لە قوناغى سێهەمى میژوو ئەردەلەندا، لە سالى ۱۶۵۸/۱۶۵۷ تا سالى ۱۸۲۴/۱۸۲۵، بارودۆخ لە كوردستانى ئەردەلان بەشیوەیهكى بنجینەى گۆردرا. رووبەرى میرنشینەكە كەمبوو و تەنیا ناوچەى ئەردەلانى دەرگرتو و هەندىك جارىش تەنانت دەسلالت لە مالباتى میران دەسەنرايوو.

هەرچەندە دوو نوینەرى ئەم مالباتە لە كۆتایەكانى ئەم قوناغەدا، بۆ ماوەى نیوسەدەیهك، مەزنايەتى مالباتەكەیان گىرايوو و ئەو سەتاتوسەیان بەدەستەنرا، كە لەلایەن هاوچەرخانیانەوه، وەك شانشینى ناو دەهێنرا. ئەوانیش خوسەرەوخان و ئەمانولاخانى مەزن بوون. ئەو سەرکەوتنەى خوسەرەوخان بە سەر سى رکا بەرى تەختى دەسلالتى ئیتران - ئیسماعیل خان، جەغفەر خانى زەندى و ئەلا قولیخانى زەنگەنەدا بەكردووە رینگەیان بۆ هاتەسەر تەختى ئاغا محەمەدخان، دامەزرینەرى بنەمالەى قاجارەكان خۆشكرد. (فاسیلیئا، ۲۰۱۲: ۳۱-۳۲)

خوسەرەوخان (۱۷۵۶ - ۱۷۹۱) و ئەمانولاخانى كۆرى تانیا تا رادەیهك پینگەى خۆیان بەهێز بکەن، ناوچەكانى ژێردەستیان فراوان بکەن و ئاستى پشەتەستن بە دەسلالتى ناویندى لاواز بکەن. (Мах- Шараф ханум Курдистани, 1990: 12) ئەمە لەكاتێكدا، كە كەرىمخانى زەند، چەند جارێك هێرشى وێرانكەرەى كردبوو سەر میرنشینى ئەردەلان، جگە لە خۆراسان هەموو ئیترانیشى ملکەجى خۆى كرد. (فاسیلیئا، ۲۰۰۹: ۶۱)

كوچى دواى كەرىمخانى زەند سالى ۱۷۷۹ و ئەو زۆرانبازییەى بەدوایدا هات لە سەر تەختى ئیتران و بەردەوامبوونى بۆ ماوەى بیست سالان، بوو هۆى ئەوهى هێزەكان بەشیوەیهكى تر دامەزرینەوه، كاتێك زەندەكان بەرەو رووى ئەفشارى و قاجارەكان بوونەوه، خوسەرەوخان لە ئەردەلەندا دەسلالتى خۆى قائم كرد. میرى ئەردەلان بەشدارىیهكى تايهەتى چالاكەى كرد لەو زۆرانبازییەى لەپیناو تەختى ئیتراندا، بەلام سەسەتى تايهەتى خۆى بەرپۆه دەرد - پالى دەدايه لای زەندیان قاجارەكان یان شەرى لەگەلدا دەكردن بەپینى بەرژەوندییهكانى خۆى. خوسەرەوخان لەو رەوشە سیاسیه ئالۆزەى پاش سالى ۱۷۷۹ دا بەكردووە سەر بەخۆى و دەست هینابوو. (فاسیلیئا، ۲۰۰۹: ۶۵)

هەرچەندە پیناچیت، كە محەمەد ئاغای قاجار ئەو چاكەیهى خوسەرەوخانى لەبەر چا و بوو، چونكە وەك فاسیلیئا دەلێت: "ماھشەرەمخام تا قە میژوو و سوسىكى ئەردەلانییه باسى ئەوه بکات، كە پینویندى تیوان خانى قاجارى و خوسەرەوخان هەرگیز ناشتییانە نبوو و بەلگەى مەبەستى ئاغا محەمەدخان بۆ گرتتى میرنشینى ئەردەلان دەهینتەوه و دەلێت: "لەم سالەدا (۱۷۸۷ - ی. ئى) ئاغا محەمەدخان قاجارى... دەبووست كوردستان داگیر بکات". (فاسیلیئا، ۲۰۰۸: ۶۹) هەرچەندە ئەو كاتە و دواتریش لە سەرەتای چەسپاندنى دەسلالتى قاجارییهكاندا، خوسەرەوخانى مەزن هیندە بەتوانا و خواوەن پینگە بوو، بەشیوەیهك وەك لەو گەتوگۆیهى لەتیوان خوسەرەوخان و وزیرەكەیدا، كە ماھشەرەمخام دەگیریتەوه: "وزیر پیناچى دەكات،

بابان گواستیانەوه و لەویش بە گەرمى پینشوازییان لیکرا؟ چۆن پەيوەندییهك، لە ئاستى مالباتى میرانى هەردوولا و ئاستى خەلكى رەشۆكیدا هەبوو؟ وەلامى ئەم پرسیارانە و هى تریش، وایان كردوو، كە توێژەر ناچار بێت، بۆ میژوووییهكى دوورتر لە سەدەى ژیاى ماھشەرەمخام بگەڕیتەوه، ئەگەر چى كار لە قەبارەى توێژینەوه بکات.

گرنگى توێژینەوه

نووسین و توێژینەوه لەسەر میژوو ئەردەلان و پەيوەندییهكانى لەگەڵ دەسلالتدارانى ئیتران و میرنشینى بابان لەلایەك و، ماھشەرەمخام، وەك شاعیر و نووسەر لەلایەكى ترهه بەگشتى ئەنجام درا، بەلام تیشكەخراوەتە سەر هەلومەرجەكانى پشەت رەخساندى دەرفەتى پینگەیشتنى هەربى، وەك نووسەر و میژوونووس بۆ یەكەمین میژوونووسى ئافرهەتى رۆژەلانى ناوهراست لە نیوهى یەكەمى سەدەى نۆزدەهەمدا بەتایهەتى.

ئامانجى توێژینەوه

ئامانجى توێژینەوه كە ئەوهیه، كە بەشیوەیهكى ئەكادیمیانه و بەپشەتەستن بە سەرچاوەى ئەكادیمی و زانستى جیواز، هاوكات لەگەڵ ناساندنى ماھشەرەمخام، وەك میژوونووس و دانەرى بەرھەمى ئەدەبى و بواری شەرع، تیشكەخراوەتە سەر هەلومەرجى پینگەیشتنى ئەو، وەك میژوونووس و نووسەر، هەر و هەر خستەپرووى توانا و شیوازی لە نووسینى میژوودا، لەپال ئەمانەیشدا، روونكردنەوى ئەو هۆكارەى پالیان بە ماھشەرەمخام و هەزاران كەسى ترى دانیشتوو ئەردەلەنەوه نا، پەنا بۆ میرنشینى بابان بەرن.

توێژینەوه كە لە بوختە، پینشەكى و سى باس، دەرتەنجام بە زمانى كوردى و بوختەیهك بە زمانى عەرەبى و ئینگلیزى، و لیستی سەرچاوەكان پینكەتوو: باسى یەكەم: میرنشینى ئەردەلان لە قوناغى پینش لەداكبوونى ماھشەرەمخامدا؛ باسى دووهم لەژێر ناوینشانى: ماھشەرەمخام، ژیان و سەردەمەكەى، كە تايهەتە بە خیزان و ژیاى كۆمەلایهەتى ماھشەرەمخام خۆى؛ باسى سێهەمیش سەبارتە بە كار و بەرھەمى ماھشەرەمخام، وەك نووسەر و میژوونووسە.

باسى یەكەم

میرنشینى ئەردەلان لە قوناغى پینش لەداكبوونى ماھشەرەمخامدا

۱:۱ میژوو میرنشینى ئەردەلان

میژوو میرنشینى ئەردەلان بەسەر سى قوناغدا داھەش بوو، قوناغى یەكەم: لە دامەزراندنى میرنشینیهكەوه تا كۆتایى سەدەى پانزەهەم، زۆر رۆشنەكراوەتەوه و تەنیا پشەت بە زانیارى زارەكى ناوچەى و گىرانەوه دەبەستت. لەم قوناغدا بەشى زۆرى كوردستانى باشورى رۆژەلالت لەناو قەلەمەروى ئەردەلەندا بوو، تەنیا لەژێر گوشارى پەلامارى جەلانیرییهكاندا (۱۲۷۰ - ۱۵۰۶) لە سەدەى چواردهەمدا ئەردەلان ناوچەكانى باكورى رۆژاوى لەدەست دەچیت، بەلام لە سەدەى پانزەهەمدا، لە سەردەمى حوكرانى مەئمونى یەكەمدا، زى گەورە دەبیتە سنورى باكورى میرنشینیهكە. بەپینى لۆنگرگیش هېچ كام لە دراوسێكانى ئەردەلان نەتیوانوو لە رووى دۆخى شاهانەیانەوه، شان لە شانى ئەمان بەدات؛ قوناغى دووهم - كە ماوەى

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا رۆسته‌م به‌ک له‌ ئێران ناچاری هه‌لگرتنی باریکی سیاسی جیاواز و گرتنه‌به‌ری ئاراسته‌یه‌کی جوداتر بوو. گرنگترین ئاراسته‌کان - سازاده‌ی جینشین عه‌باس میرزا، که له‌گه‌ل خیزانی بابانه‌کاندا خزمایه‌تی ژنوژنخوازی هه‌بوو، نه‌مه‌ش کاریگه‌ری ده‌روونی له‌سه‌ر ئاسۆکانی به‌رده‌م هه‌بوو. به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا کۆره‌ گه‌وره‌که‌ی مابوه‌وه، که ئه‌ویش زاوای مه‌حمود پاشا بوو، له‌ هه‌موویشی گرنگتر نه‌وه‌ بوو، له‌وئ مالباتی میرانی نه‌رده‌لان و میرنشینی نه‌رده‌لان هه‌بوون، که هه‌مووکات به‌ دل‌واپه‌وه‌ پێشوازییان له‌ خزمان و خه‌لکانی نێکیان له‌ سلێمانیه‌وه‌ ده‌کرد. نه‌وان - میرنشینی بابان و نه‌رده‌لان، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که سنوری ئێران و عوسمانیش هه‌بوو، که کوردستانی کردبوو به‌ دوو پارچه‌وه‌، به‌لام به‌ به‌که‌رتوویی مابوه‌وه‌.(فاسیلیئا، ۲۰۱۸: ۱۳۴)

باسی دووهم

ماهشهره‌خانم؛ زيان و سه‌رده‌مه‌که‌ی

۱:۲ ماهشهره‌خانم، خیزان و زيانی کومه‌لاهه‌تی

ماهشهره‌خانم، که نازناوی مه‌ستوره‌یه، کچی نه‌بوخه‌سه‌ن یان نه‌وله‌سه‌ن به‌گی قادرییه، دایکی له‌ بنه‌ماله‌ی وه‌زیری سه‌نه‌ بووه. نه‌بوخه‌سه‌نی باوکی، که بیایه‌کی زانا و نه‌دیبه‌ بووه. زۆر چه‌زی له‌وه‌ بووه مه‌ستوره‌ به‌ شیوه‌یه‌کی جیا له‌ ئافه‌رته‌ی نه‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ په‌روه‌ده‌ بکات و له‌ زانسته‌ و نه‌ده‌دا میراتگری خۆی بێت.. بۆ که‌یشتن به‌م ئاواته‌ مه‌ستوره‌ی وه‌ک سیه‌ری خۆی لێ کردبوو، له‌ هه‌لسۆکه‌وت و قسه‌ و باسدا، به‌تایه‌ت که ده‌چوو بۆ شار و گونده‌کانی، مه‌ستوره‌ هاوڕینی هه‌میشه‌ی بوو.

بابا مه‌ردۆخی پۆحانی له‌باره‌ی مه‌ستوره‌ی کوردستانی نووسیه‌وه‌تی: "خاتوونی میژوونووس، فه‌قیه‌ و شاعیری سه‌نه‌ی ماهشهره‌ف خانم، نازناو(مه‌ستوره‌)، که سالی ۱۲۲۰ ک. (۱۸۰۵ ز.) له‌دایکبووه‌ و ۱۲۶۴ ک. (۱۸۴۷ ز.) له‌ دنیا چوووه. کچی نه‌وله‌سه‌ن به‌گی کۆری محمه‌د ئاغای نازیری کوردستانی و برازی میرزا عه‌بدوولای ره‌ونه‌ق بوو، خاوه‌نی ژیننامه‌ی(حدیقه‌ی امان اللهی) و هاوسه‌ری خوسه‌روی ناگم، والی نه‌رده‌لانه. بنه‌ماله‌ی قادری ناسراون و باپیری خه‌زنه‌داری والییانی نه‌رده‌لان و بابی له‌ پساوماقوولانی نه‌وه‌ دورانه‌ بووه".(ماهشهره‌خانمی نه‌رده‌لانی، ۲۰۱۱: ۸)

ماهشهره‌خانمی کوردستانی، که به‌ ماهشهره‌خانمی سه‌نه‌ده‌جی یان نه‌رده‌لانی و مه‌ستوره‌ی کوردستانی ناسراوه، له‌ لاپه‌ره‌کانی کتێبه‌که‌یدا خۆی ته‌نیا به‌ نازناوه‌ نه‌ده‌بیه‌که‌ی، مه‌ستوره‌ ناوده‌بات. ماهشهره‌خانم سالی ۱۸۰۵ - ۱۸۰۶ له‌ سه‌نه‌ی پایته‌ختی میرنشینی نه‌رده‌لان، له‌ سه‌رده‌می نه‌مانوولان(۱۷۹۹ - ۱۸۲۵) له‌دایکبووه‌.(Max Sharaf Khanum Kurdistani, 1990:12)

ئه‌گه‌رچی بۆچوونی جیاواز له‌سه‌ر سالی له‌دایکبوون و مردنی هه‌یه، له‌وانه‌ ناسری نازادپور، که سالی ۱۹۴۶ "میژووی نه‌رده‌لان"ی ماهشهره‌خانمی چاپکردووه، له‌و باوه‌ریدا بووه، که سالی ۱۲۲۰ ک. (۱۸۰۵ ز.) له‌دایکبووه‌ و سالی ۱۲۶۶ ک. (۱۸۴۹ ز.) مردووه، واته‌ ۴۴ سال ژیاوه، به‌لام د. عه‌بدولا مه‌ردۆخ پینی وایه‌ که سالی ۱۸۱۱ له‌دایکبووه‌ و سالی ۱۸۴۶، له‌ ته‌مه‌نی ۳۵ ساڵیدا مردووه‌.(کومه‌لیک توێژه‌ر، ۲۰۰۶: ۱۹)

که بانگه‌شه‌ی شاهانه‌ی خۆی بدا و "له‌ هه‌موو ده‌وله‌تی ئێرانیدا ده‌هۆلی شاهانه‌ی لێ بدری". خوسه‌روخان، هه‌رچه‌نده‌ له‌ خۆی دلنیا بووه، که بتوانی ته‌ختی ئێران بگری، به‌لام وه‌لامی وه‌زیری داوه‌ته‌وه‌: "ئێستا که ده‌توانم شاهایه‌تی له‌م ولاته‌دا وه‌ده‌ست بێم و تافه‌ کۆسپدیکریش له‌به‌رده‌م ئێمه‌دا نیه‌.. ده‌ هه‌رکێ ده‌ویری رینگه‌مان بگری".(فاسیلیئا، ۲۰۰۹: ۶۷-۶۸) هه‌رچی نه‌مانوولانی کوردیشیه‌تی، و تانویه‌تی به‌ زۆر سه‌ر به‌ ناوداران و سه‌رۆک هۆزه‌کانی نه‌رده‌لان دانه‌وئینیت و بیاخته‌ ژیر رکیفی خۆیه‌وه‌ و ده‌سه‌لاتی ناوه‌ندی میرنشینه‌که‌ی به‌هیز بکات. به‌ شایه‌تی خه‌لکی سه‌رده‌مه‌که‌ی نه‌مانوولان له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی که‌سدا نه‌بووه‌ و پاشایه‌کی سه‌ره‌خۆ بووه‌.(Max Sharaf Khanum Kurdistani, 1990:12)

۳:۱ په‌یوه‌ندی ئێوان میرنشینی بابان و نه‌رده‌لان له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی تۆزده‌یه‌م

هه‌ولمان بۆ دامه‌زراندنی په‌وه‌ندی هاوسیه‌تی، هه‌روه‌ک له‌لایه‌ن نه‌رده‌لانیه‌کانه‌وه‌، ئاواش له‌لایه‌ن بابانه‌کێشه‌وه‌ به‌دی ده‌کرا. له‌ناو بنه‌ماله‌ی باباندا داوی نه‌وه‌ی، بۆ ماوه‌یه‌کی کورت، شه‌ری ناوخۆ هه‌ین بووه‌وه، به‌ قسه‌ی ماهشهره‌ف خانم، کاتیک دوو برای مه‌حمود پاشا، که له‌ سالی ۱۷۷۸ هه‌ له‌ سه‌رته‌ختی بابان بوون، "له‌به‌ر کرده‌وه‌کانی نه‌وه‌ چوونه‌ خزمه‌تی خوسه‌روخان، مه‌حمود پاشا ده‌روازه‌ی خۆشه‌ویستی والا کرد و بانگه‌شه‌ی یارمه‌تی دا، یه‌کبوون و یه‌کبیتی ده‌ری". خوسه‌روخانی، که کاتیک ده‌بویه‌ بۆ نه‌سه‌فه‌هان بچیت، فه‌رمانی به‌ که‌س و خزمه‌کانی دا، که له‌کاتی هه‌ستکردن به‌ مه‌ترسی، لای بابانه‌کان خۆیان بشارنه‌وه‌. که‌سانی سیاسی و جه‌نگی نه‌رده‌لان و بابان وه‌کو بلی و ده‌وره‌ده‌ تواینان دوژمنانی خۆیان بناسن، که سه‌دان سال بوو نه‌مانیان له‌ یه‌کدی تیا ده‌دان، بۆ نه‌وه‌ی ملکه‌چیان بکه‌ن و سوود له‌ هیزی چه‌کدارییان وه‌رگرن.(فاسیلیئا، ۲۰۰۹: ۶۶)

عه‌بدولقادر بابانی، دانه‌ری کتێبی(سپه‌ر ته‌له‌کرا) له‌ باسی باروئۆخی سیاسی و کوردستانی باشوری رۆژه‌لات، نزیکبووه‌وه‌ی میرنشینی بابان و نه‌رده‌لان و خوسه‌رخاندا ده‌لێت: "له‌ئێوان نه‌وه‌ و پاشای باباندا یه‌کبیتیه‌کی ته‌واو، گرتی خۆشه‌ویستی و یه‌کبوون له‌لایه‌ن هه‌ردوو لاه‌ توند گرتی درابوو. نزیکبووه‌وه‌ی هاوه‌بش به‌ره‌وه‌ یه‌کتر له‌ئێوان هه‌ردوو ناوچه‌ی باشوری رۆژه‌لاتی کوردستان، له‌وه‌ ده‌چوو، هه‌موو توێژه‌کانی بژاردی کوردی گرتبته‌وه‌، دیپلۆماتی ژنوژنخوازی ده‌ستی به‌ چالاکی کرد.(فاسیلیئا، ۲۰۱۸: ۱۹) هه‌ر له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا دوو خیزانی به‌توانای کوردستانی باشوری رۆژه‌لات، مالباتی وه‌کله‌کانی نه‌رده‌لان و خیزانی ته‌مه‌د به‌ک و رۆسته‌م به‌گی باپیر و باوکی دانه‌ری(سپه‌ر ته‌له‌کرا)ش له‌ رینگه‌ی ژنوژنخوازیه‌وه‌ له‌یه‌ک نزیکبووه‌وه‌. ده‌ستپێشخه‌ریه‌که‌ش له‌لایه‌ن وه‌کیل محمه‌د ره‌شید به‌گه‌وه‌ بوو، کاتیک داوای خوشکی ته‌مه‌د به‌گی بۆ کۆره‌گه‌وره‌که‌ی و جینشینی فه‌تعه‌لی به‌ک کرد، که له‌ میرنشینی باباندا پۆستی وه‌زیر و راوێژکاری میری هه‌بوو.(فاسیلیئا، ۲۰۱۸: ۱۹)

رۆسته‌م به‌گی باوکی عه‌بدولقادر بابانی تا سالی ۱۸۴۸ تا کۆتایی ماوه‌ی مانه‌وه‌ی مه‌حمود پاشا له‌ ئێران، وه‌ک راوێژکاری له‌گه‌لی ماپه‌وه. ته‌نا ته‌ تا نه‌وه‌ کاته‌یش له‌گه‌لیدا بوو، که پرسی چوونی مه‌حمود پاشا بۆ نازه‌ریایان و هه‌له‌تانی و نه‌وه‌ هه‌زار خیزانه‌ بابانییه‌ بۆ سلێمانی هاته‌ پێشه‌وه‌. به‌لام نه‌یده‌توانی له‌گه‌ل مه‌حمود پاشادا بۆ به‌غداد بچیت، چونکه‌ خیزانه‌که‌ی ره‌گی زۆر قوئی له‌ نه‌رده‌لان داکوتابوو و له‌گه‌ل خیزانه‌کانی وه‌کیل و وه‌زیردا تیکه‌لییه‌کی زۆریان په‌یدا کردبوو.(فاسیلیئا، ۲۰۱۸: ۴۰)

محمد ناغا، که چندی جار چاوی به فته‌تعملی شای قاجار که‌وتوو و خه‌لات و شایسته‌ی زوری بیدراوه، له زوری شه‌ره‌کانی خوسره‌و‌خانی گه‌وره و فراوانخوازیه‌کانیدا به‌شداربووه. ئیبراهیم ناغا و ئیساعیل ناغای برآکفی له پیاوه مه‌زنه‌کانی میرنشینه‌که بوون و هر سنی برآش پایه‌ویله‌ی به‌رزبان هه‌بووه. (کردستانی، ۲۰۰۳: ۲۲۷)

یه‌کێک له سنی کوره‌که‌ی محمد ناغا، میرزا عه‌بدو‌لای مونس‌یاشی (ره‌ونه‌ی) (۱۸۰۴ - ۱۸۶۴)، باوکی میرزا عه‌لی ته‌که‌ر خانی سادیق ته‌ملوک، ناسراو عه‌لی ته‌که‌ر کوردستانی وه‌قاعینگار و نووسه‌ری "عه‌دیقه‌ی ناسریه"، ته‌نیا دوو سال له ماهشه‌ره‌فخام گه‌وره‌تر بووه و خاوه‌نی کینی "عه‌دیقه‌ی نه‌مانولا‌هی". (کومه‌لیک تو‌یژه، ۲۰۰۶: ۲۴)

دایکی ماهشه‌ره‌فخام، که ناوی مه‌لک نیسا خام بووه، له وه‌زیره‌کانی سنه‌یه و بایره‌گه‌وره‌یان میرزا عه‌بدو‌لای وه‌زیره. میرزا فته‌تحو‌لای خو‌ره‌می، که ده‌بینه‌ی مامی دایکی مه‌ستوو‌ره، پښتر سه‌رداری خوسره‌و‌خانی گه‌وره بووه، به‌لام پالی داوته لوفته‌لی خانی زنده‌وه و بو ته‌گه‌تی ده‌که‌وتنه‌ چنگی ناغا محمد دحان و نه‌میش هه‌ردوو چاوی هه‌لده‌کولیت. به‌شوی ته‌وه‌دا روو ده‌کاته شایه‌ردانان و شاعیریکی زور باشی ئی دهرده‌چیت... بیگومان مه‌ستوو‌ره و ره‌ونه‌ق له شایه‌ردانان و هۆننه‌وه‌ی میژوودا به‌هره‌ی زوریان له‌م وه‌رگرتوو. ماهشه‌ره‌فخام بو دانانی میژوو‌ه‌که‌ی سو‌دی زوری له بیره‌وه‌ریه‌کانی خو‌ره‌م وه‌رگرتوو. هر له خیلی وه‌زیری، پورزای بابی مه‌ستوو‌ره، میرزا عه‌بدو‌لای شه‌یدایه، که شاعیریکی باش بووه. (کومه‌لیک تو‌یژه، ۲۰۰۶: ۲۵)

۳:۲ مالباتی وه‌زیری و قادری و پیکه‌یان له میرنشینی نه‌رده‌لاند

۱:۳:۲ مالباتی وه‌زیری

مالباتی وه‌زیری، که به‌پیی میرزا عه‌لی ته‌که‌ر و شیخ محمد مه‌ردوخ کوردستانی، یه‌کسه‌ر دوا‌ی فه‌رمانه‌ه‌واکافی نه‌رده‌لان خانه‌واده‌ی وه‌زیری دیت، فاسیلیشا له‌م باره‌یه‌وه ده‌لیت: "دامه‌زینه‌ری ته‌م خانه‌واده‌یه خواجه ئیبراهیم کوری خواجه یوسف به‌زاز ته‌سه‌فه‌انی بووه، که هه‌لوخان سالی ۱۶۱۳ له ته‌سه‌فه‌انه‌وه له‌گه‌ل خۆیدا هینایه‌وه باره‌گای خۆی له فه‌لای حه‌سه‌ناو...". (فاسیلیه‌فا، ۲۰۰۹: ۱۳۹-۱۴۰)

خیزانی وه‌زیری دوو سه‌د سالیکی پښ ئیستا هاتوو‌نه‌ته سنه و پیاوه‌کانی پښت‌و‌پښت به‌ی وه‌زیریان وه‌رگرتوو، له‌گه‌ل به‌سه‌رچوونی رۆژگاردا ته‌م مالباته بووه‌ته چه‌ند لقیکی، و زور پیاوی گه‌وره‌ی تیدا هه‌لکه‌وتوو، له‌وانه: میرزا عه‌بدو‌لای و میرزا ته‌حمه‌د، که له پیاوه‌گه‌وره‌کانی سه‌رده‌می خۆیدا بوون. میرزا عه‌بدو‌لای، که بله‌م‌تیکی گه‌وره‌ی به‌لاغه و ره‌وانبیزی و جوانیته‌ی بوو، فته‌تعملی شای قاجار، وه‌ک بانویزی تابه‌ت ره‌وانه‌ی روسیای کرد، سالی ۱۸۱۹ له سه‌رده‌می محمد حه‌سه‌نخانی کوری نه‌مانولا‌لای خانی گه‌وره‌دا له شه‌ریکدا کوژرا. (کردستانی، ۲۰۰۳: ۲۱۳)

له دوا سه‌ده‌ی فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تی نه‌رده‌لانیاندا ره‌وشی خانه‌واده‌ی وه‌زیری زیت چه‌سپا... و چالاکترین به‌شداریان له هه‌موو ئالوگۆره‌کانی تابه‌تیه‌کانی خه‌باتی سیا سیدا کردوو، نه‌و ئالوگۆره‌انی، که تا کو‌تایی سه‌ده‌ی تۆزده‌یه‌م کوردستانی نه‌رده‌لانیان ده‌هه‌ژاند". (فاسیلیه‌فا، ۲۰۰۹: ۱۴۰-۱۴۱)

۲:۳:۲ مالباتی قادری

تابه‌فه‌ی کوردی قادری ده‌وره‌یه‌ری سالی ۱۷۰۰، له سه‌رده‌می شاسولتان حسیته‌ی سه‌فه‌وی، ده‌رگه‌زینی سه‌ر به‌هه‌مه‌دانیان به‌جینیشتوو و روویان له

هه‌رچی میرزا عه‌لی ته‌که‌ری کوردستانی ناموزایشیه‌تی، له‌باره‌ی سالی مردن و ساله‌کانی ته‌مه‌نی ماهشه‌ره‌فخامه‌وه ده‌لیت: "له‌ناو ناودارنی ته‌م تابه‌فه‌یه، کهچه‌مامی ته‌م دانهره، ماهشه‌ره‌فخام ناسراو به‌مه‌ستوو‌ره‌یه. نه‌و پاکیزه‌یه شایه‌نی ته‌وه‌یه، که میژوو‌نووسانی جیهان، له‌لاپه‌ری میژوو‌ه‌کانیانا، له‌پای فه‌زل و ته‌ده‌ب و شیعر و نوو‌سینه‌کانی یادی بکه‌نه‌وه. نه‌و، که خاوه‌نی بیست هه‌زار به‌ینه‌له‌ غه‌زل و جگه‌له‌ شیعرێ تر، سالی ۱۸۴۷ له ته‌مه‌نی ۴۴ سالییدا کۆچی دوا‌ی کردوو". (کردستانی، ۲۰۰۳: ۲۲۷) پښده‌چیت، که ته‌وه‌ی ماهشه‌ره‌فخام له سالی ۱۸۰۵ له‌دایک بو‌ویت و سالی ۱۸۴۷ له شاری سلیمان کۆچی کردیت، له هه‌موو میژوو‌ه‌کانی تر راستتر بێت و فاسیلیقاش، که پسپۆریکی میژوو‌ی نه‌رده‌لانه، پښتگیری نه‌و بو‌چوونه‌ی میرزا عه‌لی ته‌که‌ر ده‌کات و له پښه‌کی چاهه‌روسیه‌که‌ی کتبه‌که‌ی ماهشه‌ره‌فخامدا ده‌لیت: "ماهشه‌ره‌فخام له نووسینی کتبه‌که‌یدا تا کو‌تایی تشرینی دووه‌م - سه‌ره‌تای کانوونی یه‌که‌می ۱۸۴۷ به‌رده‌وام بووه. به‌لام مه‌رگ ریگه‌ی ته‌واو‌کردنی دانانه‌که‌ی ئی گرتوو". (Max Sharaf. خانوم کوردستانی، ۱۹۹۰: ۳۰)

۲:۲ خیزانی ماهشه‌ره‌فخام و پیکه‌یان له‌ناو میرنشینی نه‌رده‌لاند

ماهشه‌ره‌فخام له بنه‌ماله‌یه‌کی ناودار بووه، که تیکه‌لی دوو مالباتی ده‌ست‌و‌پښتوو، له رووی پیکه‌ی سیاسی، ئابووری و کولتوری بوو - له دایکه‌وه له بنه‌ماله‌ی وه‌زیره و له باوکه‌وه سه‌ر به‌قادریه‌که‌نه. ته‌م دوو بنه‌ماله‌یه له بنه‌ماله‌ به‌هیز و ده‌سه‌لانداره‌کانی سنه و میرنشینی نه‌رده‌لان بوون. بنه‌ماله‌ی وه‌زیری رۆلیکی زوریان له به‌ره‌ره‌کانی و هه‌وێ گرتنی ده‌سه‌لاتی نه‌رده‌لانیان هه‌بوو، هه‌ندی جار پښتی بنه‌ماله‌ی میرانی نه‌رده‌لانیان ده‌گرت و جار‌جاریش به‌چه‌ک دزیان ده‌وه‌ستانه‌وه، هه‌رچی بنه‌ماله‌ی قادریه‌که‌ن بوو، وه‌ک ماهشه‌ره‌فخام له "میژوو‌ی نه‌رده‌لان" باسی ده‌کات، بو میره‌که‌نی نه‌رده‌لان، دلسۆز و به‌ته‌مه‌ک بوون و هه‌موو‌ده‌م خاوه‌ن پله و پیکه‌ی ده‌سه‌لات بوون. محمد ناغای باپیری مه‌ستوو‌ره به‌شدارێ زۆریه‌ی رووداوه‌ گرگه‌کانی میرنشینه‌که‌ی کردوو و نزیکه‌ی نیو سه‌ده و له سه‌رده‌می چوار له میره‌که‌نی نه‌رده‌لاند نازیر (سه‌رکاری) کوردستان بووه. ته‌رکی نازیر، پاراستی هینمی و ئاسایشی ناوخۆی میرنشینه‌که‌ و سنوره‌کانیشی بووه. ته‌م پایه‌یه‌ش ریگه‌ی له محمد ناغا نه‌گرتوو، که به‌شدارێ ده‌سه‌لانداری میرنشینه‌که‌ بکات، له پیلان و ئازاوه‌ناوه‌دا بو ده‌سه‌لات گرتنه‌ده‌ست. (مه‌ستوو‌ره‌ی کوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۵۷)

محمد ناغای باپیری ماهشه‌ره‌فخام، که یه‌کێک بووه له‌که‌سه‌ نزیکه‌کانی خوسره‌وخان، بو یه‌که‌م جار ناوی له رووداوه‌کانی سه‌ره‌تای هه‌شتا‌کانی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌مدا دیت. نه‌و نزیکه‌یه‌ش به‌هۆی ته‌وه‌ بووه، که کاتیک باوکی محمد ناغا مردوو، ته‌م نوو سال بووه، ئیت خوسره‌وخانی گه‌وره سه‌ره‌شتی نه‌و و خوشک و برا‌که‌ی وه‌ته‌ستۆگرتوو و پینی گه‌یاندوون. نه‌ویش به‌هۆی ته‌وه‌ی عه‌لیخانی باوکی محمد ناغا سه‌رده‌میکی چاکه‌ی زوری له‌گه‌ل خان ته‌مه‌دخانی باوکی خوسره‌وخانی گه‌وره‌دا کردوو و جینی خۆیه‌تی ته‌که‌ر خوسره‌وخان چاودیری نه‌وه‌کانی کردیت". (کومه‌لیک تو‌یژه، ۲۰۰۶: ۲۳-۲۴) ته‌م نزیکبوونه‌وه‌یه‌ش دواتر زۆرتر په‌رده‌سه‌ستینیت، به‌تابه‌یه‌پښ، کاتیک محمد ناغا سنی کور و کچیکه‌ی ده‌بیت و، کهچه‌که‌ی، که ناوی خو‌رده‌ خام بوو، نه‌مانولا‌خانی کوری خوسره‌وخانی گه‌وره‌ ده‌خو‌زیت و هر له‌میش حوسین قولیخان له‌دایک ده‌بیت. (کومه‌لیک تو‌یژه، ۲۰۰۶: ۲۴)

"جیندیشینی باوکیتی، لاویکه، تهمینی پازده سال دهنی و ینشتر له‌لایهن شاوه فرمانی له جی دانیشتنی باوکی پیداه و کچینکی شایشیان بۆ دیاری کردوه، که له نورۆزی داهانودا بۆی ده‌گوزینه‌وه و بهو بۆنه‌یه‌وه له تارانیشدا شاهنگی گهروری بۆ ده‌کن" (ر.چ، ۲۰۱۲: ۲۰۷)

حسین قولیخانی برای خوسره‌وخان له سه‌رده‌می باوکیدا فرمانه‌روایی ئیسه‌ندنا‌بادی پی سیزدرابوو، سه‌ره‌رای هه‌موو ملکه‌چی و گوپراه‌یه‌کی، دواي ماوه‌ی سالیك، ده‌ستی له کارکیشایه‌وه و لای برد و فرمانه‌روایی ناوچه‌که‌ی به باباخانی مه‌راغی سپارد. حسین قولیخانی بیچاره‌یش هیچی بۆ نه‌مایه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بۆی لوا، هه‌رچی سه‌روه‌ت و ساماتیکی نه‌ختینه‌ی هه‌بوو پینچایه‌وه و به قورئانیکه‌وه، به هه‌له‌داوان چوو بۆ خزمه‌ت خوسره‌وخان، رایگه‌یاندى: ئه‌وه‌ی هه‌یه‌تی و نیه‌تی، هه‌ر ئه‌مه‌یه و به‌س، ئیتر هه‌لی گره‌وه له کۆلم به‌وه و رپسی — ممل مه‌خه ژیر بیوری سه‌ره‌روه. ئیدی به‌م شیوه‌یه، گپانی قوتارکرد. (مه‌ستوره‌ی کوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۹۹)

پیده‌جیت، که هۆکاری نا‌کۆکیه‌کان ته‌نیا ئه‌و جیاوازیه و ئه‌وه‌ش نه‌بو‌بیت، که وه‌ک ماهسه‌ره‌خاتم به پیلانی حسین قولیخان دژ به خوسره‌خانی دادنه‌یت و ده‌لیت: "له‌کاتیکیدا که ده‌وله‌تی پرووسیا پاسکوفیچی بۆ داگیرکردنی ئیران پاسپاردبوو و پاش چه‌ند شه‌ریکی گه‌رم، بری ناوچه‌ی له‌سه‌ر سنوره‌کاتی ئازهرایجان داگیرکرد، نه‌که‌ر به‌گی کوری محمهد زه‌مان به‌گی وه‌کیل و چه‌ند که‌سی له‌خزمان و که‌سوکاری به‌رزه‌وه‌ندی خۆیان له‌وه‌دا دیت، حوسین خانی والی زاده‌یش، که تازه له‌فرمانه‌روایی ئه‌سه‌فه‌ندنا‌باد لی خرابوو له‌گه‌ل خۆیاندا هاوده‌س بکه‌ن، به‌لام ئه‌وانه‌ی سه‌رپینچان له‌دژی ده‌کرد، چۆنیتی پروداوه‌که‌یان به‌کسه‌ر له‌والی راگه‌یاندا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که حسین علیه‌لیخان زۆریه‌ی سامان و نه‌ختینه‌کاتی له‌کن بنه‌ماله‌ی منی که‌مینه‌ دانا‌بوو و ئیوبراو سه‌بارت به‌وه‌ که له‌باوکه‌وه پورزایشم بوو، کاربه‌ده‌ستانی والی بۆ باوکیان تی چاندبوو و له‌داستانه‌که‌وه‌یان وه‌ردا و له‌کاره‌که‌یانوه‌ گلاند و ئه‌وه‌یان کرد به‌بیانو، ئه‌و سامان و نه‌ختینه‌یه‌یش، که هه‌مان بوو لیانی داگیرکه‌ن و ئه‌ویش بجه‌نه‌ سه‌ر گه‌نجینه". (مه‌ستوره‌ی کوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۰۱) به‌لگو په‌یوه‌ندی به‌که‌سایه‌تی به‌زه‌روه‌نگی خوسره‌خان و هه‌وله‌دانی بۆ خۆپاراستن به‌رامبه‌ر به‌هه‌موو جوژه هه‌ره‌شه‌یه‌ک بۆ سه‌ر ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌لایهن برا و که‌سوکاره‌ نیکه‌کانه‌یه‌وه، هه‌ر بۆ نمونه مه‌ستوره‌ له‌باری په‌یوه‌ندی خوسره‌وخانی والی و بنه‌ماله‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌لیت: "به‌لام له‌ به‌رابری فرمانه‌رواییدا له‌به‌ر که‌م ئه‌موونی، تووشی چه‌ند هه‌له‌ئ هات: باپیر و باوک و مامه‌کاتی نووسیارى ئه‌م کتیبه‌ی به‌ئ تاوان کۆت و زنجیر کرد و زۆر به‌ئ به‌زه‌بیانه و ره‌فتاریکی دزیوه‌وه سئ هه‌زار تمه‌ئ به‌ناوی باجه‌وه‌ لی ساندن. سه‌رنجام خودا کردی به‌دنیادی و دلپسی به‌دکارانی بۆ ئاشکرا بوو و له‌ دووی ناردن و به‌خه‌لاتی گرانبایی و شایان سه‌ره‌ره‌زی کردن". (مه‌ستوره‌ی کوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۹۸-۱۹۹)

ماهسه‌ره‌خاتم سه‌رباری خۆشه‌ویستی بۆ مالباتی ئه‌رده‌لان و می‌رده‌که‌ی خۆی، به‌لام چاوی له‌و زولم زۆره‌ نه‌نوقاندوه، که خوسره‌وخان به‌سه‌ر باوک و مامی ئه‌م و براکاتی خۆیشیدا هینان و هیچیان نابویر نا‌کا و ره‌فتاری چه‌وت و ناله‌باری می‌رده‌که‌ی له‌مه‌ر سه‌رکۆتی براکانه‌وه به‌وردی و به‌گه‌شتی باس ده‌کات. (کۆمه‌لیک تویره‌، ۲۰۰۶: ۶۱) و له‌م باره‌یه‌وه ده‌لیت: "زۆر ئی به‌زینی و بیره‌حانه‌ جوولایه‌وه و هه‌ر یه‌که‌یانی به‌جۆریکی وا ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ دا، که له‌کوچی سه‌رکزی دا فرامۆش کران، ته‌نانه‌ت یه‌کی له‌و بریانه‌ی، که عه‌باس قولیخانه و له‌سه‌رده‌می باوکیاندا پله و پایه‌ی جیگری گرتوه، هه‌ر پاش مردنی باوکی به‌ماوه‌یه‌ک لی خرا و

کوردستان ناوه، به‌شیکیان له‌سه‌نه‌گیرساونه‌ته‌وه و به‌شه‌که‌ی تریان پروویان له‌سلیانی کردوه، که ئه‌و دمه‌ هه‌شتا بیانه‌نه‌رابوو. (کۆمه‌لیک تویره‌، ۲۰۰۶: ۲۲) دیاره‌ به‌پینی موئشی به‌غدادی بیت، وه‌ک له‌گه‌شتنامه‌که‌یدا باس ده‌کات، ئه‌م خانه‌واده‌یه به‌زۆر شویتی کوردستاندا بلا‌بوونه‌ته‌وه و جگه‌ له‌و گه‌ره‌که‌ی شاری سلیانی و خانه‌قین، له‌چه‌مه‌مالم و ته‌نانه‌ت شاری به‌غداش نیشته‌جی بوون، هه‌رپه‌یه‌ ده‌لیت: "ده‌رگه‌زین له‌چه‌مه‌ماله‌وه‌ چوار فرسه‌خ و نبو (نزیکی ۲۲ کم) دووره، له‌دامینی چیاپه‌که‌دایه، داروباری نییه، زۆریه‌ی دانیشتنه‌که‌ی زانان له‌ده‌رگه‌زیتی هه‌مه‌دانه‌وه‌ هاتوون و نیشته‌جی ئه‌وی بوون، ناوی دیکه‌یان به‌و ناوه‌ کۆنه‌یه‌وه‌ ناوناوه". (موئشی به‌غدادی، ۲۰۱۴: ۵۲)

شایانی باسه، که کوچی کوردانی هه‌مه‌دان بۆ باشوری کوردستانی ئه‌مه‌رۆ زۆر ینشتر بووه، له‌وانه‌ کوچی نه‌وه‌کاتی بابا عه‌لی هه‌مه‌دانی بۆ ناوچه‌که‌. بابا عه‌لی هه‌مه‌دانی، که باپه‌ری ساداتی به‌رزنجه‌یه و به‌زوه‌د، خواپه‌رستی و پینکه‌ی زانستی ئابینی ناسراوه و ئیجازه‌ی له‌سۆفیگه‌رییدا له‌سۆفیگه‌ره‌کاتی سه‌رده‌می خۆی وه‌رگرتوه و دواي گه‌شتیکی دوورودریژ به‌ولاتی جیانی ئیسلامیدا، بۆ هه‌مه‌دانی زیدی خۆی گه‌راوه‌ته‌وه و سالی ۶۷۰ کوچی هه‌ر له‌وی مردوه، له‌دواي خۆی چه‌ند کوریک به‌جیان، که ناودارترینان شیخ عیسا و شیخ موسا بوون، که دواي بۆ ناوچه‌ی شاره‌زور ده‌گوزانه‌وه و له‌گوندی به‌رزنجه‌دا نیشته‌جی دهن. (عاد عبدالسلام رۆف، ۲۰۱۱: ۱۲)

۴:۲ خوسره‌وخانی نا‌کام، والی و می‌ردی ماهسه‌ره‌خاتم

خوسره‌وخان، که که‌سیکی زۆر شوخ و خوش مه‌شرب بوو، شیعیری زۆر جوانی ده‌هۆنیه‌وه و خۆش‌نووسیکی به‌تواناش بوو، مولک و سامانی هینده به‌فراران بوو، ته‌نانه‌ت له‌ناو تورک و ده‌بله‌میشدا ناوایکی ده‌رکردبوو، بۆ ده‌ست و دلکراوه‌بیش حاته‌می ته‌ی پی نه‌ده‌گه‌یشت. کاتیک سالی ۱۸۲۸ له‌کوردستاندا ئاگری قاتوقری و نه‌بوونی هه‌لگیرسا، و نان به‌رامبه‌ر گیان بوو، خه‌لکیکی زۆر له‌پیاو و ئافه‌رت له‌برسانا ده‌مردن، خوسره‌وخان، که خاوه‌نی ۱۵۰ هه‌زار ته‌غار ده‌غله‌دانی له‌کۆگاکییدا هه‌بوو، برپاری دا به‌سه‌ر خه‌لکدا بیه‌خشریته‌وه. (کوردستانی، ۲۰۰۲: ۱۳۵-۱۳۶)

رپچ له‌سه‌ردانه‌که‌یدا بۆ شاری سه‌نه، سه‌رنجی جیاوازی کۆمه‌لایه‌تی و جینایه‌تی ئیوان کوره‌کاتی ئه‌مانولاخانی گه‌وره‌وه، به‌هۆی بنه‌چه‌ی داکیانه‌وه‌ داوه و له‌م باره‌یه‌وه ده‌لیت: "محمهد حسینخانی کوره‌گه‌ره‌ی والی، که دایکی له‌خه‌لکی ره‌شوکی و کچی پیایکی سه‌رافی شاره، له‌جینشینی میرنشینه‌که‌ ئی به‌ری کرابوو، درابوو به‌محمهد عه‌لی یان خوسره‌وخانی برای دووه‌می، که دایکی ئه‌میان له‌دواي بنه‌ماله‌ی والی خۆی، له‌ره‌سه‌ترین بنه‌ماله‌کاتی سه‌نه‌یه، جگه‌ له‌وه‌ی که خۆشه‌ویستترین کوری باوکیتی. له‌سه‌ر ئه‌مه‌ له‌ئیوان ئه‌م دوو بریاده‌ نا‌کۆکی په‌یدا بوو، باوکیان پشتگیری ئه‌می دوا‌ییانی کردوه. محمهد حسین خانیش له‌مه‌ تووره‌ بوو و هه‌نی له‌هه‌له‌پرستانیش ئه‌میان بۆ مه‌به‌ستی گه‌وره‌کردنی نا‌کۆکیه‌که‌ قۆسته‌وه و په‌یمانان داوه‌تی پشتگیری بکه‌ن و ته‌فره‌یان داوه‌ له‌سه‌نه‌هه‌لیت. ئه‌ویش چه‌ند مانگی له‌مه‌ویه‌ر، ژماره‌یه‌کی زۆری له‌وانه، که هاویه‌مانی بوون و له‌ناوایندا خۆشه‌ویست بووه، له‌گه‌ل خۆی بردوه‌ و رپی ئیوان کرماشان و به‌غداي گرتۆته‌به‌ر و به‌ده‌م رپوه هه‌ندی له‌و خیلانه‌ی داگیرکردوه که سه‌ر به‌حکومه‌تی باوکی بوون و له‌ده‌شتی ئیوان به‌غدا و خانه‌قیندا خه‌ریکی می‌گه‌ل له‌وه‌پانندن بوون". (ر.چ، ۲۰۱۲: ۲۰۶) سه‌بارت به‌خوسره‌وخانیش، که ئه‌و به‌محمهد عه‌لیش ناوی ده‌هینیت. ده‌لیت، که

۱۲۴۹ ک. دا، ئەو سۆماری چاوی شان و شکۆ تووشی نەخۆشی جەرگ بوو زۆر بە تەنگ خۆیەو نەهات و نەخۆشییەکی تەشەنەیی دەکرد، منیش ئەم کەمینیە کە شەرفی هاوسەریم لەگەڵیدا هەبوو، شەوەرۆژ بە سەرپەرشتی ئەندەررون سەر بلند بووم، بۆ ماوەی دوو مانگی خشت، سەبارەت بەو کە شەوئۆننەکی زۆرم دەکیشا و هەمیشە چاوەرێ بووم، خەویکی رەحەتی نەچووە چاوم، پاشان، ئەوەی لێی دەترسام، بە سەرما هات." (مەستورە کوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۰۳) ئیتر زۆر بەسەر ئەم کۆستە قورسەیی ماهشەرەمخانددا تیناپەریت و خۆشی نەخۆش دەکەویت، وەک خۆشی لەدوا رێستەیی کتیبە کەیدا دەلیت: "منی مەستورەیی سەرلێشێواو و دەربەدەریش لە دووری لێکدا برانی ئەو گیانە ئازیرەم دووسێ رۆژیکە لەش و روح بە بەلای تایی نەخۆشییەو دەتلیتەو. بزاین خودا چیان بەسەردی و ئارەزووی بەچیە." (مەستورە کوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۳۸)

لە دواي مردنی خوسره‌وخان، کۆرە گەورە کە، کە ناوی رەزا قولیخان بوو دەسەڵاتی گرتە دەست، والی نوێ، کە کۆری حوسن جیباخانم، ناسراو بە والیە، کچی فەتەحەلی شای قاجاری بوو، لەبەر ئەوەی تەنیا دە سالان بوو، والیەیی دایکی جەلەوی دەسەڵاتی گرتە دەست. (کوردستانی، ۲۰۰۲: ۱۳۷)

۵:۲ دەستورەدانی قاجارەکان لە کاروباری ناوخوازی ئەردەلان و بەشیەکردنی ئەردەلان

پەيوەستیوون و بوون بە بەشێک لە قەلەمپەوی ئێران، لە کۆتایی دەسەڵاتی هەلۆخان و سەردەمی خان ئەحمەدخان کۆریەو دەست پێ دەکات، هەرچەندە خان ئەحمەدخان دواتر لە دەوڵەتی ئێران هەڵدەگەڕێتەو دەداتە پال عوسمانیەکانەو و سالی ۱۶۳۶ هەر لەژێر دەسەڵاتی عوسمانیەکاندا لە شاری موسڵ دەمریت. بەلام ئیتر هەر لەو کاتەو مەملاتی ئیوان عوسمانی و ئێران لەسەر شارەزور و میرنشینی ئەردەلان بەرەو یەکلەکردنەو دەچین و سالی ۱۶۳۹ لە پەیمانێ زەهاودا، بە فرمی ئەو ناوچەییە دابەش دەکەیت و سنوری ئەردەلان بۆ بەری رۆژەلانی سنوری ئیوان هەردوو دەوڵەت دەگوزرێتەو و دانان و لابردنی میرەکانی ئەردەلان، بە پلای والی دەکەوێتە دەستی شاکانی ئێرانەو.

هەرچەندە ئەمەش رێگەیی لە میرانی بابان نەگرت تا چاو لە خاکی نوێی ئەردەلان لە بندهستی ئێراندا نەبرن. سالیان بەبە دواي ئەوەی تیکشکاندنی هێزەکانی دلاوەر پاشای والی کەرکۆک و و دەستبەسەر گوندەوارەکانی کەرکۆک، دەستی بە فراوانخواری بەرەو رۆژەلات کرد و سنورەکانی عوسمانی - ئێرانی تێپەراند، کە بەی پەیمانێ زەهاوی ۱۶۳۹ بریاری لێدراو، ئەوکاتە دەستی بەسەر ناوچەکانی میرنشینی ئەردەلاندا گرت. هەرچەندە دواتر فەرمان بۆ والی بەغداد و والی دیاربەکر و والی حەلەب دەرجوو، تا بەهاو بەشی لەشکرکێشی بەکەنە سەری. لە ناکامدا ئەو سوپایانە سالی ۱۶۹۹ سوپاکەیی سالیان بەبەیان تیکشکاند. (عاد عبدالسلام رۆوف، ۲۰۱۱: ۱۳۰)

ئیتر لەو کاتەو دەستورەدانی راستەوخۆی شاکانی ئێران لە کاروباری ئەردەلاندا دەستی پێ کرد و تەنانهت هەندیک جار کەسانیکیشیان بە میر دادەنا، کە نەک هەر لە مالباتی ئەردەلان نەبوون، بەلکو کوردیش نەبوون و شیعیە مەزەبیش بوون، نمونەیی تەیمور خانی ئاجر لوتی، کە دواي شەش سال لە فەرمانرەوایی، سالی ۱۶۸۷ لە سەر تەخت لایرا، یاخود محەممەدخان گورجی، کە سونتی بوو و بەهۆی زیندەرویی لە دژایەتیکردنی مەزەبی شیعیەدا، بە فرمائی شا سولتان حسین، سالی ۱۷۰۱ دواي ۳ سال حوکمکردن، لەسەر تەختی میریتی لایرا. (کوردستانی، ۲۰۰۲: ۱۱۰-۱۱۱)

کۆت و زنجیرکار و لە زیندان هاوئێزرا و لەگەڵ دایکی عەباس قولیخانیشدا هەر بەو بێ بەزەبی و رەفتارە ناھەنجارە دزیو جولاویەو و هەرچی دارایی و سامانی هەبوو، دوور لە رەوشتی بەرز و ئاکاری گەورەیی، لێی داگیر کرد." (مەستورە کوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۹۹)

هەرچەندە خوسره‌وخان دواي بە لێسەندنی بریک پاره و مارەکردنی ماهشەرەمخاند لێیان خۆش دەیت و وەک ماهشەرەمخاند خۆی دەلیت: "باوک و باپیرم بەر توورەیی خوسره‌وخانی سێم کەوتن و ئیتر لەم ماوەیدا ریکخستنی کاروباری ئیسفەندئاباد و بریکاری کوردستانی لەنویو دووبارە بە حسین قولیخان دایەو." (مەستورە کوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۹۹-۲۰۰)

پێدەچیت، کە لەپال هەموو ئەو مەبەستە ئاشکرارو و تۆمەتانەیی بۆ باپیر و باوک و مامەکانی ماهشەرەمخاند و هەرۆهە حسین قولیخان دروستکراوون، هۆکاریکی تریش لە ئارادا بوو. بە سەرئێجدا لە نووسراوەکانی مەستورە، بۆمان دەردەکەوێت، کە ماهشەرەمخاند ئەوینداری کەسیکی تر بوو، کە ئەویش حسین قولیخانی خزم و پورزای خۆی بوو، بەلام خوسره‌وی ناکام ئەویش ناکام دەکات. تەنانهت باس لەو دەکەیت، کە یەکێک لە هۆکارەکانی ریکخستنی ئەو داداگیکردنە کەسوکاری ماهشەرەمخاند بە سەرۆکایەتی حسین قولیخان بۆ ئەو دەگەڕێتەو، کە خوسره‌وخان ویستووێتی بە تریک دوو نیشان بشکینیت - لەلایەک لەو بنەمالەیی بەدات و ملکەچیان بکات؛ لەلایەکی ترەو، ئازاوە لەئێوان براکەیی خۆی و خاوانیدا دروست بکات، بەو پێیەیی حسین قولیخان خوشکەزای ئەو لەسەنی باوکی مەستورە بوو، بەمەش حسینخان لە ماهشەرەمخاند دوور خستتەو. (کۆمەلێک توێزەر، ۲۰۰۶: ۲۰)

قاسیلێقاش لەم بارەو، لە پێشەکی کتیبەکی ماهشەرەمخاند بە زمانی روسی، دەلیت: "پێدەچیت ئەبۆلخە سەن بەک رازی بوو، بەوەی کچە خۆشەوێستەکی خۆی لە حسین قولیخانی خوشکەزا و پەرورەدەکراوی بەرەستی خۆی و پورزای مەستورە مارە بکات، کە بە بەهرەیی ئەدەیبیش جیاکراو بوو و لە هەمان تەمەنیشدا بوون." (Max Шараф ханум, 1990:20) Курдистани

بە گۆرەیی نووسراوەکانی میرزا عەلی ئەکبەر، کاتی خوسره‌وخان دەبویت مەستورە جوازیت، مەستورە بەو کارە رازی ناییت. میرزا دەنووسیت: "مەستورە کە لە هەموو باریکەو خۆی وەک پیاو دەزانی، نەیدەوێست ئەو میزکردنە قبوڵ بکات، تا ئەوەی کە خوسره‌وخان بەبیانوی جۆرەجۆر باپیری بەرزی و باوکی هێزای مەستورەیی خستە بەندەو، بیجگە لەوێش پەنجە هەزار تەنی لێیان وەرگرت. بەلام مەرچی رزگار بوونیان لە بەندیخانە بەو دانا، کە ئەو کێژەیی بۆ مارە بکەن. (کۆمەلێک توێزەر، ۲۰۰۶: ۱۹)

ئەم هاوسەریتییە، کە سالی ۱۸۲۸-۱۸۲۹ ئەنجام درا، (کۆمەلێک توێزەر، ۲۰۰۶: ۳۱) چەند سالیکی خایاند، تا ئەو کاتەیی سالی ۱۸۳۴ نەخۆشی لارەشە (تاعون) لە شاری سەنە بلابوو، ئەردەلاننەکان لە ترساندا پەرشوبلاو بوونەو، بەلام خوسره‌وخانی والی لە دووری هەزار پینو لە سەن رەشالی هەلدا، لە مانگی رەبیعوڵ ئەوێتی ئەو سالەدا، دواي هەفتەیک لە نەخۆشی، خوسره‌وخان لە تەمەنیکی زۆر لاویدا، تەنیا ۲۹ سالان بوو، دواي ئەوەی بۆ ماوەی ۱۰ سال حوکمی کرد، کۆچی دواي کرد و لە ژنی یەکەمی، کە کچی شای ئێران بوو، ۳ کۆر و ۳ کچی لەدوا بەجیا. (کوردستانی، ۲۰۰۲: ۱۳۶)

ماهشەرەمخاند خۆی سەبارەت بە کۆچی دواي خوسره‌وخانی میزدی و کاریگەری مردنەکی لەسەری بەم شیعیە دەدوێت: "لە دواوای مانگی زولخەجەیی سالی

بوو، والى كوردستانى سنه بوو. (كۆمەلىك نووسەر، ۲۰۰۸: ۵۰؛ كوردستانى، ۲۰۰۲: ۱۳۷) ديسانىش توبا خانى كىچى عباس ميرزاىان بۇ رەزا قولپىخانى كۆرە گەورەى خوسرەوخانى ناكام خواستووه". (كۆمەلىك تويزەر، ۲۰۰۶: ۹۰)

حوسن جىيان، كه جگه له رەزا قولپىخان، دايكى غولام شاخانىش بوو، گوربانكارى له بارودوخى ناو مائىباتى ئەردەلان كۆرد و تەنانهت له مەزەهەى باو و كۆنى سونىي ئەردەلانىيەكانەوه دەبانكات به جەغەرى و بەتايەقى غولام شاخان به تەواوى دەبىت به جەغەرى، بەلام رەزا قولپىخان لەسەر رېوشوئى سونەهەقى ماوئەتەوه، چەند جار بەهۆى ناحەزىكر دنياەوه لهگەل يەكتو و پەنابردن به حوكمرانى تاران، له حوكمرانى ئەردەلان لابراون و لەسەرى دانراونەتەوه. سەرەنجام حوكمرانى بۇ غولام شاخان جىگير بووه و لەسەرى ماوئەتەوه تا كۆچى دوايى كردووه. (مودەرىس، ۲۰۱۱: ۳۱۹-۳۲۰)

ئەم هەلگەرانەوه به له مەزەهەى سونەه و هەولدان بۇ سەپاندنى مەزەهەى شىعە بەسەر خەلكى ئەردەلانا، و هەروها ئەو مەلانى مەزەهەىيە توندەى ئىوان زانابانى ئايىنى كۆرد له سنە، كه لەسەر مەزەهەى شافەقى بوون، لهگەل ئەوانەى كه دەيانويست مەزەهەى شىعەى بىلاويكەنەوه، واى له مەلایان و پىواموقولانى سنە كۆرد، وەك مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس دەئىت: "سالى ۱۲۷۱ك. (۱۸۵۴ز.) داوا له شىخ عوسمانى سىراجودىن بكەن، يەكئى له كۆرەكانى لهگەل مەولەوى شاعىر و مەلا ئەحمەدى ئۆدشەبى بۇ لای ئەمانوللا خانى والى كۆرى خوسرەوخانى ئەردەلان بنىرئىت تاوهكو غولام شاخان ئامۆزگارى بكەن، بەلكو له بىروباوهرى شىعەهەقى پەشمان بىتەوه و بىتەوه سەر ئايى خەلكى كوردستان و ئەگەر هەر وازىش نەهەقى، هىچ نەقى واز لەوه بىنئىت، كه حاجى كەرىمخانى موختەهەدى هەمەدانى بىتئى بۇ سنە و به زۆر بەسەر خەللكەهەيدا بسەپىتئى تا شىعەهەقى لەناوياندا بىلاو بكتەوه. (مودەرىس، ۲۰۱۱: ۳۰۳-۳۰۴)

بەلام غولام شاخانى والى هىچ گوتى بەو ئامۆزگارى و دواكارىيانەى ناودارانى كۆرد و خەللكە نەداوه و له ئەنجامدا بەهۆى ئەمە و هەروها بەهۆى ئازاوهگىرىي حكوومەتى قاجارى و دەستبەردانى له كاروبارى ئايىنى دانىشتوانى ئەردەلانا، هەرايەك له سنە دەقەومى و گەلنى كەسى تيا دەكۆزئى، ژيانى گەلنىك كەسبىشى تيا دەكەوتتە مەترسىيەوه. هەر له ئەنجامى ئەو رووداوه، شىخ عەبدولقادرى موهاجىر و شىخ نەسىمى برى سەنە بەجى دەهەيلن و روو دەكەنە هەروامانى تەخت و پاش چەند رۆژئى لەوئىشەوه بۇ سەلئىانى دەروژن. شىخ عەبدولقادر له سەلئىانى له مەزگەوتى (عەلى نىزامى) دادەمەزىت و شىخ نەسىمى برىشى له خورمال. (مودەرىس، ۲۰۱۱: ۱۰۳۲۹)

۶:۲ پىنگەى ئافەرت و بوونى حەرەم لەناو مېرئىشى ئەردەلانا

هەرچەندە به درىژانى مېژوووى نوئى و هاوچەرخى كۆرد نمونەهەك لەسەر بوونى حەرەمسەرا و حەرەم نىيە و گەلى كۆرد، به گەواهى زۆرەهەى رۆژەلەتەنسان و كوردناسان، رىزىكى تايەقى له ئافەرت گرتووه، هەرەك لەم نمونانەدا دەردەكەوتت: گەرىدەى ئەلەبى كارستىن نىبور، كه له خەزەقى مېرئىشى دانبارىكدا كارى كردووه، سالى ۱۷۶۱-۱۷۶۰ لهگەل شاندىكى زانستى، كه له هاوولانى جۆراوجۆر، لەوانە سويدىش پىنگەتەبون، گەشتىك بۇ رۆژەلەت به كوردستانىشەوه دەكەن، هەرچەندە زانبارى زۆر له سەر كوردستان ناخاتە بەردەست، بەلام لەبارەى رىزىكرتئى ئافەرت لەلەين كۆردووه، جىباواز له مىللەتانى تر دەئىت: "لەومەقى هاوئوومەه و لاتانى رۆژەلەت، ئەمە يەكەمىن جارە ژنىك بىبم و له دەشتايدا به تەنيا نوئى بكت،

دەستووردانى دەسەلەتدارانى قاجار، هەرەك پىشتىش سەفەوى، له كاروبارى مېرئىشى ئەردەلانا له قوناقى كوتايى مېرئىشى ئەردەلان، له رىگەى ژۆرئوخوازيهوه له يەكلاكردەهوى مەلانىكئى ناو دەسەلات شىتئىكى نوئى نەبووه و بگەر لەناو دەربارى شادا، هەر له سەردەماتئىكى زووهوه و له كوتايەكانى سەدهى شانزەهەمەوه هەبووه، هەر بۇ نمونە وەك د. بەدىع محمەد جومعه دەئىت: "دەورى خانەكانى بنەمالەى سەفەوى لەسەر شانۆى رووداوهكان، بەرامبەر كەسبى بېهيزى شای نوئى دەرگەوت. پەرىخان خانى خوشكى، كه له كوشتنى ئىسماعىلى دووهەمى برابىدا بەشدارى قەلباشەكانى كۆرد، وىستى بى به گەورەترين كەسبى له بەرئوهدردى كاروبارى ناو بنەمالەى سەفەوى و برى تەنيا وەكو رووكارىك بئى ئەو له پەنا بشارتەوه، بەلام مەهد عولبىاى ژنى محمەد خودابەندە ئەمەى بى خوش نەبوو. وىستى گەورەترين كەسبى خۆى بئى، ئەك دىشەكەى. ئىتر ئەم دووانە مەلانىكئى كوشندەيان كوتە بەين، به كۆزرائى هەردووكان كوتايى هات". (جومعه، ۲۰۱۵: ۱۷)

هەرچەندە وەك مېژووسكى دەئىت: "ئەو كوردانەى باشورى رۆژەلەت، له رووى زمان و تەنانهت نايىنئىشدا (شىعە، عەلى ئەللاي) لهگەل ئەو جەماوهرە هاوهرگەزەى خۆياندا جىباواز، ئەگەرچى ئەوه دەزانن، كه لهگەل ئەواندا يەك مىللەتن". (3-2: 1915; Minorский، مېژووسكى، ۱۹۸۴: ۳۴) بەلام ئەمە ئەگەر بۇ كوردانى لورستان و كرمانشان راست بىت، رەنگە بۇ كوردانى ئەردەلان بەتايەقى بۇ چەند سەدهەك پىش ئىستا راست نەبووئىت و راسته بووئىت، كه سەرەتاي پروسەى به شىعەكردن و دەستخستەناو كاروبارى ناوخۆيى له مېرئىشى ئەردەلانا "له خان ئەحمەدخان (۱۶۰۶-۱۶۳۶ز) كۆرى هەلۇخان كۆرى سولتەن عەلى بەگەوه دەستى پىكردووه، كه جگه لەوهى مەزەهەى شىعەى پەسەندكرد و بووه شىعە، هاوكات سەهەدە بەگمى كىچى شاعەباسى سەفەوى خواست. (كۆمەلىك تويزەر، ۲۰۰۶: ۹) بەلام دواتر و به تىيەروبوونى رۆژگار، له سەردەمى شا عەباس (۱۵۸۷-۱۶۲۹) به داووهوه، هەندى له مېران و دەسەلەتدارانى ئەردەلان، بۇ دلئەوايى دەلئەقى سەفەوى و دواترىش بۇ دلئەوايى دەلئەقى قاجارى، خۆيان و هەندى له دەستوئىتوهدىيان دەبوونه شىعە مەزەهەب و هەندى جارئى ژن و ژنخواريشيان لهگەل بنەمالەكانى هەردوو دەرباردا دەكرد. (كۆمەلىك تويزەر، ۲۰۰۶: ۸۴)

ئەم پروسەهە هەرچەندە له سەرەتادا رەنگە بۇ خۆپاراستن له هەيش و پەلامارى دەسەلەتدارانى ئىزان بووئىت، بەلام له ئاكاندا، هەرەك محمەد رەئوف تەوهكولى له پىنشەكى "حەدەقى ناسرىيە"ى مېرزا عەلى ئەكبەردا دەئىت: "له كوتايى سىيەهەكانى سەدهى نۆزدەهەمدا ئەردەلان، هەرچەندە فەرمانروا و والى سەر به بنەمالەى ئەردەلانىيەكان حوكيان كردووه، بەلام بەتەواوهقى تىكەلئى سىستەمى دەسەلەتى ئىزان ببوو و لەزىر رىكئى شاكئى ئىراندا بوو، بىجگە لەمە، پروسەى به شىعەكردنى كۆردى سوتنى دەستى پىكردوو، ئەوئىش دواى ئەوهى والى ئەردەلان كىچى فەتخەلى پاشاى مارەكرد، ئەم پروسەهە له رۆژئاواى ئىراندا پەرهى سەند". (كوردستانى، ۲۰۰۲: ۵)

سالى ۱۸۱۴ شای قاجارى كىچكى له حەرەمخەنەكەى خۆى به ناوى سەروناز خانم لهگەل ۱۰ هەزار تومەندا بۇ ئەمانولخان رەوانەكرد. .. لەسەر داواى ئەمانولخاننىش، شا رازى بوو حوسن جىيانخاننى كىچى به خوسرەوخانى كۆرە چىكۆلەى ئەمانوللا خان بەدات. (كوردستانى، ۲۰۰۲: ۱۳۲-۱۳۳)

دواى مردنى خوسرەوخان، تەمەنى رەزا قولپىخانى كۆرە گەورەى خوسرەوخان و كچە شازادەى قاجار، يانزە سالان بوو، بۆيه جلهوى فەرمانرواى كەوتە دەستى حوسن جىيانەوه، كه بىستوئەكەمىن كىچى فەتخەلى شاخان له ژنى چولسئەهەمى بوو، و له ئەردەلان به والىيە خانم ناوايىكى دەرکردبوو. حەوت سال تا كۆرەكەى گەوره

نام‌مردی، به‌کسره له‌شکری ئه‌رده‌لانی کۆکرده‌وه، به‌تۆیخانه و زه‌مبووره‌کخانه و چه‌ک و جبه‌خانه‌یه‌کی گه‌وره و گرانه‌وه، له‌گه‌ل هه‌وت هه‌شت هه‌زار که‌سیکتدا هاته‌ به‌ر مه‌یدانی ئه‌رده‌شیر میرزا له‌ زاغه و ناقلاقی به‌رامبه‌ر به‌یتر خه‌وتیان هه‌لدا و بریاری شه‌ریان دا. به‌لام کاتیک ئه‌رده‌شیر ئه‌و گیانازی و ئاماده‌سازیه‌ی ئه‌رده‌لانییه‌کانی بیی، داوای ناوێزوانی کرد و له‌ ئاکامدا "ئه‌رده‌شیر میرزایش خانی خانمانی، که‌ کێزه‌ گه‌وره‌ی خوسره‌وخانه و پیشتر باس‌مان کرد، خواست و ئه‌م کاره‌ بوو به‌ مایه‌ی ئاستی و دۆستایه‌تی". (مه‌ستوره‌ی کوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۰۵)

ئیت دوا‌ی ئه‌مه‌، ر‌ه‌زا قولیخان بۆ ماوه‌ی دوو سال به‌ شکۆ و سه‌ره‌رزیه‌وه‌ حوکی ئه‌رده‌لانی کرد، تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌مانولاخانی برا‌چوک، غولام شاخان، له‌سه‌ر ته‌خت لا‌یبرد. غولام شاخان دوا‌ی گه‌یشته‌ی بۆ ئه‌رده‌لان، زۆر هه‌ولێ ئازاردانی لایه‌نگرانی ر‌ه‌زا قولیخان زۆر به‌ توندی د‌ه‌دا، هه‌روه‌ها ئه‌مانولا به‌گی وه‌کیلیشی کوشته‌، که‌ گه‌وره‌ی خزمه‌تکارانی ر‌ه‌زا قولیخان بوو، هه‌رچی ئه‌وانی تریش بوو به‌رو سلێانی هه‌له‌هاتن، پرسی راگواستنی توبا خانیش له‌ سنه‌وه‌ بۆ ئه‌سه‌ه‌ندئاباد له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ به‌ میرزا ر‌ه‌حم خان سپێردرا. (کوردستانی، ۲۰۰۲: ۱۴۰)

زۆر به‌سه‌ر حوکمرانی غولام شاخاندان تهنه‌په‌ری و، ر‌ه‌زا قولیخان وه‌ک والی بۆ ئه‌رده‌لان ر‌ه‌وانه‌کرایه‌وه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی پینج مانگ که‌نارگیر کرا، ر‌ه‌زا قولیخان به‌کسه‌ر ئه‌وانه‌ی ده‌ستگیرکرد، که‌ ده‌ستیان له‌ کوشته‌ی ئه‌مانولا به‌گی وه‌کیلدا هه‌بوو، له‌وانه‌ جه‌غه‌ر قولیخانی ئه‌رده‌لانی و میرزا ئیسماعیلی دارو‌غا و میرزا ئیبراهیمی موششی، له‌گه‌ل هه‌ر به‌که‌ له‌وانه‌ سیاسه‌تیکی جیاواز وه‌به‌رگیرا. ر‌ه‌زا قولیخان چه‌ند سالیک به‌ پاوێژ و پرسواری والیه‌ به‌ جوانترین شه‌یوه‌ ئه‌رکی حوکمداری جیه‌جی ده‌کرد. (کوردستانی، ۲۰۰۲: ۱۳۸) والی دوا‌ی تیه‌رپوونی دوو سال، ناحه‌زانی ر‌ه‌زا قولیخان له‌ ده‌رباری شاتومه‌تی هاو‌په‌یمانیتیان له‌گه‌ل به‌همن میرزای برای شادروس‌تکرد، که‌ ئه‌و کاته‌ فه‌رمانه‌ی ئازهر باج‌مان بوو. دوا‌ی ئه‌مه‌ هه‌ردووکیان گیران و فرێدانه‌ زیندانه‌وه‌.

کاتیک وه‌زیر میرزا هیدایه‌ت‌ولا گه‌یشته‌وه‌ کوردستان، فه‌رمانی کرد عه‌باس قولیخانی مایه‌ ر‌ه‌زا قولیخان ده‌سه‌لات بگریته‌ ده‌ست، دوا‌ی سه‌ن مانگ ل‌برا و له‌ جینگه‌ی ئه‌و، محمه‌د سادق‌خانی برا‌گه‌وره‌ی عه‌باس قولیخان دانرا. به‌لام سالی ۱۸۴۴ ر‌ه‌زا قولیخان دیسانه‌وه‌ چوه‌وه‌ سه‌رته‌ختی ده‌سه‌لات له‌ کوردستان، ئینجا توبا خانی ژنی، که‌ خوشکی محمه‌د شای قاجار بوو، له‌گه‌ل ئه‌مانولاخانی وه‌کیل و ژماره‌یه‌ک له‌ بیامو‌ماق‌ولانی کوردستانی بۆ کوردستان نارد، خۆیشی دوا‌ی چوار مانگ گه‌رایه‌وه‌. (کوردستانی، ۲۰۰۲: ۱۳۸-۱۳۹)

ماهشه‌ره‌خانی له‌باره‌ی کوتا‌بی میرنشینی ئه‌رده‌لان، له‌ ته‌نجامی لاساری و لووتبه‌زری ر‌ه‌زا قولیخان و تیکچوونی شه‌یرازه‌ی میرنشینه‌که‌، دوا‌ی مه‌رگی خوسره‌وخان و ده‌ستپوه‌ردانی حوسن جیهانی ژنی به‌که‌می خوسره‌وخان له‌ کاروباری میرنشینه‌که‌ و ناکوکی ئیوان دوو کوره‌که‌یان، ر‌ه‌زا قولیخان و غولام شاخان له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی مه‌ریه‌تی گرتنه‌ده‌ست ده‌دویت، و به‌ دوورییه‌کی هۆشیارانه‌وه‌ رووداوه‌کان تاوتوئی ده‌کات، ده‌گاته‌ ئه‌و ته‌نجامه‌ی له‌ مێژوه‌که‌یدا، هه‌رچه‌نده‌ ده‌لیت: "به‌لام والی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ په‌وشته‌ و ئاکاریدا زۆر لووتبه‌ز بوو و کاربه‌ده‌ست و پاوێژکارانیشی له‌ دووریی و لیکدانه‌وه‌ی کار دوور بوون، هه‌یج به‌کێ له‌م داخواریانه‌ی شایان به‌جێ نه‌گه‌یاند و ئیدی نه‌خته‌ نه‌خته‌ ئه‌م سه‌ره‌زوی و سه‌ره‌سختی و گوته‌دانه‌ بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی شا پشیمان تی کا و روویان لێ وه‌رگیرێ و گوینیان راکیشت؛ ته‌نانه‌ت ده‌توانین بلین: "شا هاته‌ سه‌ر ئه‌و بریاره‌ی که‌ بناغه‌ی ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌ تیک دا و داری

چونکه‌ له‌ شوینه‌کانی تردا ژنان نابیت چینه‌ ده‌روه‌ه و هه‌ر له‌ ماله‌وه‌ ده‌بن". (نیبور، ۲۰۱۳: ۲۳ و ۱۲۵)

نیکیتینش له‌باره‌ی ینگه‌ی ئافه‌رت له‌لای کورد، ده‌لیت: "کورد هه‌روه‌ها به‌ نه‌شکاندن پهمان و سۆزی جوامیزانه‌ به‌رامبه‌ر خزم و که‌س و ر‌ه‌فتاری مرؤفدوستانه‌ به‌رامبه‌ر به‌ ئافه‌رت زیا له‌ هه‌موو مسلمانیان تر ناسراوه‌". (نیکیتین، ۲۰۰۶: ۱۴۰)

به‌لام دیاره‌ به‌ کاریگه‌ری کولتووری که‌لانی تری ر‌ه‌ژه‌ه‌لات و داگیرکه‌رانی کوردستان و وه‌ک ئامازه‌یه‌ک بۆ کاریگه‌ری کولتووری ئێزانی سه‌فه‌وی - قاجاری له‌سه‌ر کورد و به‌تایه‌تیش ر‌ه‌ژه‌ه‌لات، ورده‌ورده‌ سه‌ره‌تای ئه‌و کولتووره‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی تۆزده‌یه‌مدا له‌ناو کوردانی ئه‌رده‌لاندا ده‌رکه‌وتوه‌، هه‌ر وه‌کو ر‌یجیش سه‌رخێ داوه‌ و له‌ گه‌شتنامه‌که‌یدا به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئازایه‌تی و ر‌ه‌وشته‌ززی ئافه‌رتی کورد ده‌هینیته‌وه‌ و نموونه‌ی ئۆکه‌ریکی فه‌یزوللا فه‌نی ده‌هینیته‌وه‌، که‌ له‌ به‌رگی پیاوانه‌دا خزمه‌تی ئه‌م و هاو‌ریکی کوردوه‌ و هه‌روه‌ها ده‌لیت: "پله‌و پایه‌ی ئافه‌رت له‌ کوردستاندا زۆر له‌ پله‌و پایه‌ی ئافه‌رتی تورکیا و ئیزان به‌رزتره‌، مه‌به‌ستم له‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌، که‌ می‌ده‌کانیان به‌ چاویکی یه‌کسانی بۆیان ده‌نوارن و گالته‌ به‌ ده‌سته‌پاچه‌ی و چۆک‌دانی تورک ده‌کن و له‌م ر‌وه‌وه‌ ر‌قیش‌مان لێیان ده‌بیته‌وه‌". (ر‌یج، ۲۰۱۲: ۲۷۰)

هه‌رچی فاسیلیت‌شایه‌ له‌ باره‌ی بوونی هه‌رمه‌خانه‌ و هه‌رمه‌شسه‌وه‌ ده‌لیت: "سیایه‌کی تابه‌تی ژبانی کوشکی ئه‌رده‌لانی ئه‌وه‌ بوو، که‌ له‌تیو لیستی ناوی پله‌داران، ئه‌وانه‌ی له‌لایه‌ن میژوونوسانی ئه‌رده‌لانییه‌وه‌ باس‌کراون، ناوی خه‌ساوه‌کان نیه‌، ئه‌وانه‌ی ده‌وریکی بایه‌خداریان له‌ناو کوشکی ئێزانی و سولتانی عوسانیدا هه‌یه‌. له‌لای بابانه‌کان، وه‌کو دواتریش باس ده‌کری، هه‌رم ئاغاسی (به‌رپرسانی ژبانی کوشک) هه‌بوو. ئه‌وه‌ی که‌ ر‌یج گه‌لێکی پنی سه‌یر بوو، ئه‌و که‌سه‌ زه‌لامیکی گه‌وره‌ی ر‌یشدار بوه‌". (ر‌یج، ۲۰۱۲: ۲۷۰) ئه‌م پله‌یه‌ بریتی بوو ته‌نیا له‌ فه‌رمانداریه‌تیکی ر‌یزدار و بێ کار، تا‌قه‌ ئامازه‌یه‌ک بۆ هه‌بوونی پله‌یه‌کی له‌م بابه‌ته‌ له‌ کوشکی ئه‌رده‌لاندا له‌ کرۆنیکای ماهشه‌ره‌خانی کوردستانیدا هه‌یه‌، دانه‌ری کرۆنیکا خۆی، که‌ ئه‌وسا‌که‌ ببوو به‌ خێزانی خوسره‌وخانی ناکام بۆ پله‌ی وه‌زیری ئه‌نده‌روون (کاروباری ژبانی کوشک) "به‌رزکرایه‌وه‌". (فاسیلیه‌فا، ۲۰۰۹: ۱۴۹-۱۵۰)

به‌لام دواتر، هه‌ژموونی ده‌رباری شای قاجار، له‌ ر‌یگه‌ی ژنو‌نخوازییه‌وه‌، کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئه‌و کولتووره‌ یه‌کسانیه‌خوازییه‌ی کورد به‌رامبه‌ر ئافه‌رت دروست‌کردوه‌، هه‌ر بۆیه‌ له‌ سالانیکی نزیکتردا سه‌ره‌تاکه‌ی ده‌رده‌که‌ویت و هه‌روه‌ک توێزه‌ریکی به‌شداربووی کۆرپه‌ندی (بیرتانیی مه‌ستوره‌ی کوردستانی) ده‌لیت: "جیا له‌مانه‌ به‌ واته‌ی (الناس علی دین ملکوم) وه‌کو خه‌زوری، که‌ شای قاجاری ئیزان بوو، هه‌رمه‌ساره‌ی هه‌بووه‌". (کۆمه‌لیک توێزه‌ر، ۲۰۰۶: ۳۲)

۷:۲ تیکچوونی بارودۆخی ئه‌رده‌لان و گواستنه‌وه‌ بۆ ناو قه‌لمه‌رموی بابان

سه‌رباری ئه‌و کیشه‌ ناوخوازییه‌ی، دوا‌ی مردنی خوسره‌وخانی ناکام له‌ناو مالماتی والیه‌کانی ئه‌رده‌لان، وه‌ک ده‌ستووردانی حوسن جیهانخام و پرۆسه‌ی به‌شیعه‌کردن و دروستبوونی ناره‌زایی له‌ناو خه‌لگدا روویان دا، کۆمه‌لیک کیشه‌ی تریش رووی له‌ ینگه‌ و ده‌سه‌لاتی مالماتی ئه‌رده‌لان و خودی میرنشینه‌که‌ش کرد و وه‌ک ماهشه‌ره‌خانی ده‌لیت: "هه‌ر که‌ ده‌نگی مه‌رگی والی خودالیخۆشبوو، خوسره‌وخان بلا‌بووه‌وه‌، ئه‌رده‌شیر میرزا، برای محمه‌د میرزا، کۆری عه‌باس میرزای قاجار بای داگیرکردنی کوردستانی به‌ لووته‌وه‌ چوو، له‌شکری خۆی خر‌کردوه‌ و له‌ گه‌رووسه‌وه‌، به‌ نیازی داگیرکردنی سنه‌وه‌ به‌رپێ که‌وت. له‌م سه‌ره‌شه‌وه‌، شازاده‌ی ئازاد، حوسن جیهانخام، که‌ هه‌شتا تۆزی خه‌م و په‌ژاره‌ی کۆسته‌که‌وتووی نه‌ستبوو، نه‌یکرده‌

به‌سهر به‌ردیه‌وه نه‌هیلئی". (مه‌ستوروی ئه‌رده‌لان، ۱۹۸۹: ۲۳۱؛ کۆمه‌لیک توێژهر، ۲۰۰۶: ۸۶)

محمد شای قاجار، دواى هیزشه‌كه‌ى عه‌بدو لا پاشای بابان بۆ سه‌ر مێر نشینی ئه‌رده‌لان و به‌یه‌ك‌دادانی هه‌ردوولا له‌ مه‌ریوان، هاو‌كات له‌ولا شه‌وه له‌ ئێران، له‌سه‌ر تێكشكه‌نه‌كه‌ى ره‌زا قوڵیخان له‌ ده‌شتی مه‌ریوان، بیانوی لا‌بردن و هه‌لته‌كاندنی مێر نشینی ئه‌رده‌لان، چنگ كه‌وت و دواى زنجیره‌یه‌ك ئالوگۆر بریاریان دا، خوسره‌وخانی گورجی، وه‌ك فه‌رمانه‌ه‌وای راس‌ته‌وخۆی قاجاری بۆ سه‌نه بنێرن. (كۆمه‌لیک توێژهر، ۲۰۰۶: ۸۸)

كاتێكیش خوسره‌وخانی گورجی (ئه‌رمه‌نی) گه‌یشته‌ ناوچه‌ی كوردستان و به‌ بێلین و سوێندی فراوان ره‌زا قوڵیخان هه‌لفریواند و به‌لای خۆیدا راكیشا، محمد سولتانخان و سه‌ره‌به‌ری پیاوماقوولانی ویلایه‌تی ئه‌رده‌لان مال و ژن و مندالی والی و زۆریه‌ی خه‌لكی ئه‌رده‌لانیا به‌ره‌وه‌ هه‌ورامان كۆچ دا و له‌و كاته‌دا من، نوو سیاری ئه‌م دێرانه‌ یه‌كێ له‌و كۆچكردووانه‌ بووم. هه‌ر كه‌ گه‌یشتنه‌ شوێنی كه‌ ناوی هۆش‌بارانییه، هه‌سه‌ن سولتانی هه‌ورامی به‌ پیری كۆچكردووانه‌ هات و به‌ش‌یه‌یه‌ك كه‌ شایانی پله‌ویا‌یه‌یان بۆ رێبهر سه‌می پێش‌وازی‌كردنیانی به‌جێهێنا. (مه‌ستوروی كوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۳۶)

ماوه‌یه‌ك له‌وێ مانه‌وه و ئێجا به‌رێ كه‌وتن تا گه‌یشتنه‌ گوندی سه‌رگه‌تی سه‌ر به‌ بیاره و له‌وێوه‌ محمد سولتان و میرزا عه‌بدو‌لای موشیاشی بۆ سلێانی چوون و به‌ خزمه‌ت عه‌بدو‌للا پاشای بابان گه‌یشتن و رێ و ره‌سه‌می پێش‌وازی‌كردنیانی به‌جێگه‌یاند و پیاوماقوولێکی له‌ته‌كێاند بۆ ناوچه‌ی شه‌اره‌زور نارد، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و خه‌لكه‌ به‌سه‌ر گونده‌كانی شه‌اره‌زوردا به‌ش‌رینه‌وه و دا‌بین كړین". (مه‌ستوروی كوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۳۱)

هه‌رچی حسینی قوڵیخان مامی ئه‌مانووللاخانیه‌، كه‌ وه‌ك ماهشه‌ره‌خانم ده‌لیت: "به‌ فه‌رمانی نواب ئه‌مانووللاخان پاراستی كه‌وشه‌ن و بوومی ره‌وانسه‌ری پێ سیێردرابوو، به‌ده‌ست خه‌لكی ئه‌و ناوچه‌یه‌ تالانكرا و ده‌ستدرێژی‌یه‌كی زۆری لێكرا. هه‌یچ شه‌رمێکیان له‌ خودا و له‌و بنه‌ماله‌ به‌رزه‌ نه‌كرد. ئه‌ویش به‌ ناچار له‌گه‌ل دوو سێ كه‌سه‌یكدا گیانی خۆی به‌ هه‌زار شه‌ره‌شه‌ق رزگارکرد و سا به‌ هه‌ر جۆرێ بوو، له‌ رێی ئه‌فشاره‌وه‌ خۆی گه‌یاند سلێانی و خزابه‌ پال عه‌بدو‌للا پاشای بابانه‌وه". (مه‌ستوروی كوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۲۹) حسینی قوڵیخان دواى ئه‌وه‌ی له‌ پایته‌ختی مێر نشینی باباندا گیرسایه‌وه و به‌وپه‌ری رێزه‌وه‌ پێش‌وازی لێكرا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، كه‌ حسینی قوڵیخان پێشتر دالده‌ی ئه‌حمه‌د پاشای دا‌بوو، كاتێك له‌ به‌هاری سالی ۱۸۴۵دا دواى شكستی به‌رامبه‌ر به‌ عه‌بدو‌للا پاشای برای و هه‌له‌هاتی بۆ ئه‌رده‌لان و مانه‌وه‌ی له‌ گوندی تیه‌كه‌وی مولکی حسینی قوڵیخان له‌ ناوچه‌ی ئیسفه‌ندئا‌باددا، به‌لام ئه‌مه‌ رێگری له‌ عه‌بدو‌للا پاشای بابان نه‌كرد تا دالده‌ی حسینی قوڵیخان بدات، به‌تایه‌تیش كه‌ پورزای ژنه‌كه‌ی بوو، وه‌ك ماهشه‌ره‌خانم ئامازه‌ی بۆ ده‌كات. (مه‌ستوروی كوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۲۴ - ۲۲۵) كاتێكیش ئه‌و چهند هه‌زار كه‌سه‌ی له‌ ئه‌رده‌لان هه‌له‌هاتبوون، گه‌یشتنه‌ شاری سلێانی، حسینی قوڵیخان، وه‌ك ماهشه‌ره‌خانم ده‌لیت: "هه‌والی كۆچی ئیمه‌ی بیسته‌وه، خه‌لكێکی زۆری به‌ ئه‌سپ و هه‌یستره‌وه‌ نارد، سه‌د كه‌سه‌ی له‌ بنه‌ماله‌ی ئیمه‌ بگۆزێنه‌وه و له‌لایه‌ن خۆشیه‌یه‌وه‌ جێگای هه‌یورین و گوزه‌رانی بۆ ئاماده‌كردین و هه‌ر یه‌كه‌ی به‌پێی پێدا‌ویستی خۆی كۆمه‌ك و یارمه‌تی دهدا و له‌ خزمه‌تیدا كاتمان به‌خۆشی به‌سه‌ر ده‌برد، به‌لام پاش چهنانی، چاره‌نووسی خودا له‌ خۆشگوزه‌رانی ئیمه‌ رازی نه‌بوو، ئه‌وه‌ بوو، له‌ رۆژی ۱۴ مانگی زیلحه‌جه‌ی سالی ۱۲۲۳ (۱۸۴۶ز) دا جه‌نابی حسینی قوڵیخان نه‌خۆشی

به‌سه‌ریدا زال بوو و له‌ ماوه‌ی شه‌ه‌ورۆژێكدا گیانی به‌ به‌هه‌شتی به‌رین شاد بوو". (مه‌ستوروی كوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۳۸)

ئهو پێش‌وازیه‌ی بابانه‌كان له‌ ئه‌رده‌لانیه‌كانیان كرد، به‌ره‌مه‌ی په‌یوه‌ندی پێش‌ووتی نیوانیان و دالده‌دانی یه‌كتر له‌ كاتی لێقه‌ومانیاندا بوو. هه‌ر كاتێك لایه‌کیان لینی ده‌قه‌وما، په‌نای به‌ر لایه‌کی تر ده‌برد و زۆر به‌ گه‌رمی پێش‌وازی لێ ده‌كرا، هه‌روه‌ك ماهشه‌ره‌خانیش ده‌گێرته‌وه، "له‌و شه‌ره‌ی له‌نیوان هه‌ده‌ر سولتان و موحه‌مه‌د سولتان و له‌شكری ئه‌رده‌لان و سه‌رده‌می خوسره‌وخانی ناكهدا له‌ هه‌ورامان هه‌لگیرسا، دواى یاخه‌یوه‌كان له‌ هه‌ورامان هه‌لگه‌ن‌درا، روه‌ویان له‌ شه‌اره‌زور كرد، ئه‌و كاته‌ "بێ له‌ بابانه‌كانش كه‌ به‌ یارمه‌تیه‌وه‌ هاتبوون، ئه‌وانیش له‌به‌ر ئه‌رده‌لانیا زه‌بوون و بێچاره‌ و بێستیان بۆی ده‌رجن، جه‌غه‌ر سولتانیش زاری ئه‌و ده‌ربه‌نده‌ی لێگرت، كه‌ تێیدا بوون و رێگای لێوه‌ له‌لاتی به‌ره‌به‌ست كردن، به‌لام بێ له‌ گه‌وره‌ پیاوانی سه‌نه، وه‌ك میرزا عه‌بدو‌لکه‌رمی موخته‌مه‌ید و میرزا هه‌یدایه‌توولای ئه‌مین و ئه‌مانووللا به‌گی وه‌کیل، كه‌ له‌و سه‌روه‌نده‌دا یوزباشی بوو، محمد شای نازیر و محمد سولتان، فه‌رمانه‌ه‌وای سه‌قر، هه‌موویان به‌رژه‌ه‌ندیان له‌وه‌دا دیت، كه‌ بابانه‌كان ده‌ربازكړین و فه‌رمانیان دا ده‌رگای ده‌ربه‌نده‌كه‌یان لێ بکه‌نه‌وه". (مه‌ستوروی كوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۹۷-۱۹۸)

بێگومان جگه‌ له‌ مان، میرزا محمد سادق كۆری میرزا هه‌یدایه‌تووللا و میرزا محمد مه‌دی كۆری، میرزا یوسف و میرزا محمد عه‌لی كۆریشی له‌گه‌ل زۆری تردا به‌ره‌و بابان هه‌له‌هاتن. نه‌جه‌ف قوڵیخان كۆری خودالینخۆشبوو محمد حه‌سه‌نخانیش كه‌ هه‌مه‌كاره‌ی ناوچه‌ی جوانرۆ و جاف بوو، هه‌ر كه‌ ئه‌م روه‌داوه‌ی بیسته‌وه، به‌ سه‌ر هه‌وراماندا به‌ره‌و شه‌اره‌زور به‌رێ كه‌وت و ئه‌میش خۆی گه‌یاند پاشای بابان و په‌نای بۆ برد. میرزا فه‌تاح، كۆری میرزا فه‌ره‌جوللایش له‌ سه‌رده‌می ئه‌مانووللاخاندا كاروباری سه‌فه‌ری به‌ده‌سته‌وه‌ بوو و به‌ نازناوی (ساحب ئیختیار) سه‌ربلند بوو، هاته‌ خزمه‌ت پاشای بابان و له‌وێ گیرسایه‌وه و ئارامی گرت. (مه‌ستوروی كوردستانی، ۱۹۸۹: ۲۲۹-۲۳۰)

باسی سێیم

ماهشه‌ره‌خانێ نووسه‌ر و میژوونوس

۱:۳ ره‌وشی خۆینده‌واری له‌ ئه‌رده‌لان و کارێگه‌ری له‌سه‌ر ماهشه‌ره‌خانم

ره‌وشی خۆینده‌واری و با‌به‌خدا به‌ کتیب و کتیبخانه‌ له‌ کۆشکی مێر نشینی ئه‌رده‌لاندا، جێگه‌ی با‌هه‌خی میرانی ئه‌رده‌لان بوو، هه‌روه‌كو له‌ کۆشکی سه‌ردارانی ئێران و تورکیادا، کتیبخانه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند هه‌بوو به‌ کۆمه‌لیک له‌ وه‌ستا و شه‌اره‌زایانی کاروباری کتیب و رێکخه‌رانی ده‌ستوونووسانه‌وه. (فاسلییه‌فا، ۲۰۰۹: ۱۴۹)

ماهشه‌ره‌خانمیش له‌باره‌ی خۆینده‌واری خوسره‌وی ناکه‌می میزدی ده‌لیت: "له‌ چهن‌دین چه‌شنه‌ ئینشانووسیدا ئوستادانی ئینشا به‌ شاگردی ده‌شیان، سه‌ده‌فی خامه‌ی دورپی ئاوداری لێ ده‌جکا". (مه‌ستوروی كوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۹۸)

هه‌روه‌ها چهند جار باسی کتیبخانه‌كه‌ی خوسره‌وخانی میزدی ده‌كات و به‌ كۆل به‌ پێنازكه‌وتوو‌یه‌كه‌ یدا هه‌لده‌دات و ئه‌وه‌ ده‌رده‌بێ كه‌ خوسره‌وخانی له‌ کتیبخانه‌كه‌ یدا له‌لای سه‌روه‌ه‌ دانیش‌توه‌ و کتیبی بۆ دانیش‌توان خۆینده‌وته‌وه‌. شایانی باسه‌، خوسره‌و بن محمد، كه‌ له‌سه‌ر داوا‌ی خوسره‌ی ناکام، سالی ۱۲۴۹ ک. / ۱۸۳۳-

دوانزه حوجره و دوو هۆل بۆ فهقی و خویندکاران، له گه‌ل وه‌فکردنی چه‌ند باخ و په‌زیکی گوندی ته‌خلیجانی نزیک سنه‌ بۆ خه‌رجیان دروستکراوو، ته‌مه‌ش بووه‌ هۆکاری ته‌وه‌ی له‌ سه‌رده‌می ته‌مانولاخاندا ته‌رده‌لان بیه‌ته‌ مه‌لێه‌ندیکی گرتگی زانستی و زانیاری بۆ ته‌واوی کوردستان. له‌ سنه‌دا ۳۷ قوتابخانه‌ و مه‌درسه‌ی تیدا بووه‌.(کردستانی، ۲۰۰۲: ۴۰)

ئوه‌ید نه‌قشه‌به‌ندی له‌ "مه‌ستوره‌ی ته‌رده‌لان و په‌ساره‌ی شه‌رعیه‌"دا ده‌لێت: "بیگومان له‌و سالانه‌دا، که‌ مه‌ستوره‌ له‌ سنه‌ گه‌نجیکی یه‌ست سالانه‌ بووه‌، گه‌وره‌تری رووداو و گۆرانکاری عه‌رفانی و مه‌عه‌وه‌ی ناوچه‌که‌ – که‌ له‌سه‌ر زانیاری ئاینه‌ش کاربگه‌ر بوو – بلا‌وو بووه‌وه‌ی ته‌ریقه‌تی نه‌قشه‌به‌ندی مه‌ولانا خالید بوو. مه‌ستوره‌ هه‌چ کات مه‌ولانای نه‌دیوو، به‌لام له‌گه‌ل که‌سه‌یک ئاشنا بوو و له‌ که‌سه‌ی ته‌ئسیری گرت، که‌ زیاترین به‌شی له‌ ته‌ریقه‌تی ناوچه‌ی سنه‌ و هه‌ورمان و شه‌ره‌زووری دانا، شیخ عوسمانی ته‌ویله‌ی. شیخ عوسمان ته‌نیا دوو سال له‌ مه‌ولانا بچووکت بوو، به‌لام به‌ناوبانگترین جینشین "خه‌لیفه‌"ی ته‌وه‌ له‌ کوردستاندا بوو. ... ته‌وه‌ خانه‌قا و مه‌درسه‌ ئاینیه‌ی شیخ عوسمان له‌ ته‌ویله‌ی دانا، زۆر کاری کرده‌ سه‌ر ره‌واجی دینداری و ته‌سه‌وف و زانستی ئاینی له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا.(کۆمه‌لیک توێژه‌، ۲۰۰۶: ۴۷)

مه‌لا ته‌وبه‌کری مونسینی چۆریش، کاربگه‌ری زۆری له‌سه‌ر ماهشه‌ره‌فخام ده‌بیت و کتێبه‌که‌ی به‌ ناوی ته‌لوزوج "الوضوح" وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی گرتگی بشتی پێ ده‌به‌ستیت و چه‌ندان جاریش له‌ کتێبه‌که‌یدا ناوی هه‌یناوه‌. بیگومان مه‌لا ته‌وبه‌که‌ر دوا‌ی ته‌وه‌ی له‌ سه‌فه‌ریکی دووردریژ به‌ ولاتی میسر، شام و عه‌ره‌ستان بۆ کوردستان ده‌گه‌رته‌وه‌، له‌ مه‌درسه‌ی مزگه‌وتی سور، که‌ میر حمزه‌ی بابانی له‌ سه‌ده‌ی سیانزه‌یه‌مه‌دا له‌ مه‌ریوان دروستی کردوو، ده‌ست به‌ وانه‌وتنه‌وه‌ له‌ فیه‌قه‌، شه‌رع و زانسته‌ باوه‌کانی ئیسلامیدا ده‌لێته‌وه‌.(کۆمه‌لیک توێژه‌، ۲۰۰۶: ۵۰)

ته‌مه‌ جگه‌ له‌ زانیاری تری سه‌رده‌می ماهشه‌ره‌فخام خۆی، نمونه‌ی شیخ قه‌سه‌یی نه‌وه‌ی شیخ مسته‌فای ته‌خته‌بی مه‌ردۆخی و شیخ حه‌یبولای که‌شته‌ری بوو. شیخ قه‌سه‌م له‌ سه‌رده‌می ته‌مانولاخان وانه‌ییز و پێشنوویزی مزگه‌وتی دارولئیحسان بوو. په‌نگه‌ مه‌ولانا خالیدیش کاربگه‌ری له‌سه‌ر گه‌شه‌ی فیکری "ئاینی" ماهشه‌ره‌فخام هه‌بوو، مه‌ولانا پێش ته‌وه‌ی بۆ هه‌ندستان بچیت، دوو سالیکی لای شیخ قه‌سه‌م ده‌رسی خویندوو و دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی دێسانه‌وه‌ سه‌ردانی سنه‌ی کردوو و ماوه‌یه‌ک له‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه‌. په‌نگه‌ کاربگه‌ری مه‌ولانا خالید زۆرتر له‌ په‌نگه‌ی شیخ عوسمانی ته‌ویله‌ی یان بیاره‌ی بووه‌، که‌ ناودارترین خه‌لیفه‌ و شوێنگه‌وه‌ی مه‌ولانا بووه‌. مه‌ولانا خالید، وه‌ک مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌پس له‌ "یادی مه‌ردان"دا ده‌لێت، که‌ له‌ناو ته‌وه‌ زانا ئاینیه‌ی مه‌ولانا خالید لایان خویندوو، "شیخ موحه‌مه‌دی قه‌سه‌یی سنه‌ی، که‌ ئیجازه‌ی له‌ خزمه‌تا وه‌رگرتوه‌".(موده‌پس، ۲۰۱۱: ۱۰)

سه‌باره‌ت به‌ شیخ موحه‌مه‌دی قه‌سه‌میش ده‌لێت: "کۆری ته‌مه‌دی مه‌ردۆخی، مامۆستای مزگه‌وتی دارولئیحسانی سنه‌، که‌ زانیاری گه‌وره‌ی کوردستانی سه‌رده‌می خۆی بووه‌، ته‌م زاته‌ برای شیخ موحه‌مه‌دی سه‌عه‌یدی باوکی شیخ قاده‌، که‌ شه‌رحی له‌سه‌ر کتێبی (ته‌ذیب الکلام) نووسیه‌وه‌. کاتی که‌ مه‌ولانا له‌ هه‌ندستان ئیجازه‌ی ئیشاره‌ی ئه‌درتی و ته‌گه‌رته‌وه‌ بۆ کوردستان و ته‌گه‌ت شاری سنه‌، شیخ موحه‌مه‌د قه‌سه‌یی مامۆستای ته‌مه‌سوکی پێ ته‌کا و ته‌ه‌ی به‌ خه‌لیفه‌ی و ئاخری عومری له‌ ته‌سه‌وف و ئیشاره‌دا سه‌رف ته‌کا تا له‌ ۱۲۳۶ هه‌جری ته‌دا (۱۸۲۰ ز.) کۆچی دوا‌ی ته‌کا".(موده‌پس، ۲۰۱۱: ۱۶)

۳۴ کتێبیکی له‌سه‌ر میژوو ته‌رده‌لان و ئیران له‌ژیر ناوی "لوب ته‌لته‌وارخ"دا نووسیه‌وه‌، په‌له‌ی کتێبدار (په‌ریزه‌ری کتێبخانه‌ی میر) یان سه‌ره‌شتیاری کتێبخانه‌که‌ی والی ته‌رده‌لان بووه‌.(ماهشه‌ره‌فخانی ته‌رده‌لانی، ۲۰۱۱: ۱۰)

بیگومان بوونی کتێبخانه‌یه‌کی له‌و جۆره‌، که‌ "وه‌ک کتێبخانه‌که‌ی شاهانه‌ بووه‌ و ده‌یان و سه‌دان کتێبی نایاب و دیوان و که‌شکوئی جۆراوجۆری ته‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ و پێشتریشی تیدا بووه‌" (ماهشه‌ره‌فخانی ته‌رده‌لانی، ۲۰۱۱: ۲۰) زه‌مه‌نه‌یه‌کی باشی بۆ که‌سه‌نه‌ندی خویندواری و رو‌شنیاری بۆ ماهشه‌ره‌فخام دروستکردبوو.

فاسیلیقا له‌باره‌ی پێکه‌یشتی هه‌زری ماهشه‌ره‌فخانه‌وه‌ ده‌لێت: "له‌ناو ته‌وه‌ شاعیر و میژوو نووسانه‌ی نیوه‌ی په‌که‌می سه‌ده‌ی تۆزده‌یه‌مه‌دا، ماهشه‌ره‌فخانی کوردستانی جیگه‌یه‌کی به‌رز و دیاری هه‌یه‌، ته‌وه‌نده‌ی ئیمه‌ پێ بزاین، له‌ هه‌موو رۆژه‌لانی ناوه‌راسته‌ و نزیکدا، تا کۆتایی سه‌ده‌ی تۆزده‌یه‌م، مه‌ستوره‌ تاچه‌ ئافه‌رتیکی میژوو نووس بووه‌". (کۆمه‌لیک نووسه‌، ۲۰۰۸: ۴۱) له‌ پێشه‌کی کتێبه‌که‌ی ماهشه‌ره‌فخانییدا ده‌لێت: "به‌راستی سه‌ده‌ی تۆزده‌یه‌م ژنی رو‌شنیاری وه‌ک مه‌ستوره‌ی به‌خۆیه‌وه‌ نه‌دیوو". (ماهشه‌ره‌فخانی ته‌رده‌لانی، ۲۰۱۱: ۱۱) هه‌رچی عه‌لی ته‌که‌ری وه‌قاعه‌یگاریشه‌، له‌باره‌یه‌وه‌ نووسیه‌وه‌تی: "په‌که‌ی له‌م خانه‌واده‌یه‌، ئافه‌رتیکی بوو، که‌ ئامۆزای ته‌م بیچاره‌یه‌یه‌، نازناوی مه‌ستوره‌ بوو، به‌راستی به‌هۆی ریز و خه‌تخۆشی، هه‌روه‌ها ئینشای بالا و شیعی به‌ریزه‌وه‌، شیایوی ته‌وه‌ بووه‌ میژوو نووسانی جیهان له‌ لاپه‌ره‌کانی میژوو کانیاندا ناوی بۆ یادگار تۆمار بکه‌ن". (ماهشه‌ره‌فخانی ته‌رده‌لانی، ۲۰۱۱: ۱۲)

۲:۳ زانسته‌ ئیسلامیه‌کان، وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی مه‌عه‌رفی و کاری ماهشه‌ره‌فخام

په‌نگه‌ سه‌ره‌جراکیشتن کاری تری ماهشه‌ره‌فخام، کتێبه‌که‌یه‌تی له‌باره‌ی شه‌عه‌وه‌ به‌ ناوی "عه‌قائید". راسته‌ ماهشه‌ره‌فخام زانیاری ئاینی نه‌بوو و زۆریش له‌ زانسته‌کانی ئیسلام قوتنه‌بوو بووه‌، به‌لام، وه‌ک په‌که‌م ئافه‌رت له‌ رۆژه‌لانی ناوه‌راسته‌ و له‌و دیده‌وه‌، که‌ ده‌یووست ئاینی ئیسلام به‌ شیوه‌یه‌کی ساده‌ بکه‌یه‌نیه‌ فراوترین توێژه‌کانی کۆمه‌لگای کوردی، شایسته‌ی ریزلینایتیکی زۆره‌. کتێبی "شه‌رعیات" یان "په‌ساره‌ی شه‌رعیه‌"، که‌ به‌ قه‌باره‌ گه‌وره‌ نه‌بووه‌، به‌لام گرتگیه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌، که‌ ده‌توانیته‌ له‌ په‌نگه‌یه‌وه‌ ره‌وشی کۆمه‌له‌یه‌تی و کۆلتوری ته‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ی کوردستان، به‌تایه‌ت باشوری رۆژه‌لانی پێ بناسرێت، به‌تایه‌تیش له‌و سه‌رده‌مه‌دا ملاملانییه‌ک له‌و ناوچه‌یه‌دا له‌نیوان ته‌ریقه‌تی قادیانی کۆنابو و نه‌قشه‌به‌ندی نوێگه‌رییدا له‌ئارادا بوو. ته‌م کتێبه‌ سالی ۱۹۹۸ له‌لایه‌ن د. عه‌بدولا مه‌ردۆخه‌وه‌ له‌ سوید له‌ چاپدراوه‌. ته‌مه‌ جگه‌ له‌ کتێبی "مه‌جمعه‌ولئوده‌با"، که‌ تا ئیستا چاپه‌کراوه‌.(کۆمه‌لیک توێژه‌، ۲۰۰۶: ۲۰)

له‌و سه‌رده‌مه‌دا، که‌ ماهشه‌ره‌فخام له‌دایکبووه‌ و پێکه‌یشتوو، له‌ ناوچه‌ی ته‌رده‌لان و شاری سنه‌دا، بناغه‌یه‌کی مه‌عه‌رفی گه‌وره‌ی زانسته‌ ئیسلامیه‌کان هه‌بووه‌، که‌ بیگومان ته‌نیا زانستی بووه‌. شاری سنه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا بووته‌ مه‌لێه‌ندی کۆکرنه‌وه‌ی زانیاری و شه‌یدایانی زانسته‌ ئیسلامیه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی. زۆر زاناش هه‌بوون، که‌ پێشتر و ته‌وه‌ کاته‌ش، رۆلی گرتگیان له‌و به‌اره‌دا هه‌بووه‌. شاری سنه‌ له‌ ماوه‌ی سه‌د سالدا هه‌نده‌ ناوه‌دان بووه‌، که‌ له‌ هه‌موو گوشه‌یه‌کی کوردستانه‌وه‌، خه‌لک به‌ دوا‌ی زانسته‌ روویان تیکردوو، هه‌ر بۆیه‌ به‌ دارولعیلم ناوی ده‌رکردبوو.(کۆمه‌لیک توێژه‌، ۲۰۰۶: ۲۲)

مزگه‌وتی دارولئیحسان، که‌ ته‌مانوللاخان مه‌زن له‌ میانه‌ی فراوانکردنی شاری سنه‌ له‌نیوان ۱۸۰۵-۱۸۱۴دا دروستی کردوو. له‌ ده‌ره‌وه‌ی راره‌وه‌کانی مزگه‌وته‌که‌،

٣:٣ روانگه‌ی ماهشهره‌فخام بۆ نووسینه‌وه‌ی میژوو

سه‌بارت به دستپنکردنی ماهشهره‌فخام به دانانی شیعر، نووسینه‌وه‌ی میژوو و دانانی کتێب له‌سه‌ر شهر و فیه‌ق و ئینجا میژوو‌ی شاعیران و ئەدیباکی کورد، دەبێت ئاماژه بۆ ئەوه بکریت، که پیش ماهشهره‌فخام، له کوردستانی باشوری رۆژنه‌لاند، به‌تایه‌تی له ئه‌رده‌لاندا بناغه‌یه‌کی پته‌و بۆ نووسینه‌وه‌ی میژوو، به‌تایه‌تی میژوو ناوچه‌که و ئه‌رده‌لان هه‌بووه و دوا‌ی ماهشهره‌فخامیش هه‌ر به‌رده‌وام بووه.

قاسیلیفقا پنی وایه، "ئه‌وه‌ی، نووسه‌رانی ده‌ستوو سه‌کان که له ئه‌رده‌لان ژیاون و به‌ره‌مه‌کانی خۆیان له‌و ئیدا نووسیوه، رینگه‌مان ده‌دا بلێن قوتا بخانه‌یه‌کی ته‌واوی میژووناسی ناوچه‌که له‌و ئیدا هه‌بووه، جارێش ئه‌وه‌ی بۆ کوردستان تازه‌ بێت، ئه‌و فاکته‌یه، که چهند ده‌ستووسێکی ناوچه‌ی دهرباره‌ی فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تی ئه‌رده‌لانیا هه‌ن. ئه‌وه‌ش رینگه‌ بۆ ئه‌وه خۆش ده‌کات، که بتوانین بۆ میژووی رابردووی خوارووی رۆژنه‌لاتی کوردستان". (قاسیلیفقا، ۲۰۰۹: ۱۷) ئه‌و نووسه‌رانه‌یش، که له‌باره‌ی ئه‌رده‌لان هه‌و نووسیویه‌ ئه‌مانه‌ن: "محمد مه‌د شه‌ریف بن مه‌لا مسته‌فای شیخولئیسلا‌م قازی - "زوبده‌ت ئەلئەوارخێ سەنەندەجی (سالی ۱۲۱۵ ک. / ۱۸۰۰-۱۸۰۱ نووسراوه)" و دانه‌یه‌کی له‌ کتێبخانه‌ی زانکۆی کامریجدا پارێزراوه (Хусрав ибн Мухамад, 1984: 18)؛ محمد مه‌د ئیبراهیمی کوری مه‌لا محمد حسینی ئه‌رده‌لانی - "میژووی میرانی ئه‌رده‌لان" (سالی ۱۸۱۰ نووسراوه)، که پاشکۆی به‌ندی دووه‌می به‌رگی یه‌که‌می "شه‌ره‌فنامه‌ی" به‌دلیسیه، و باسی میژووی میرانی ئه‌رده‌لان له‌نیوان ۱۵۹۶-۱۸۱۰ ده‌کات (Хусрав ибн Мухамад, 1984: 18) و له‌سه‌ر دوا‌ی ئه‌مانه‌للا‌خانی گه‌وره‌ی ئه‌رده‌لان نووسراوه: (کومه‌لیک توێژه‌ر، ۲۰۰۶: ۸۹)؛ کۆزنیکی خوسره‌و ئین محمد ئه‌رده‌لان، که سالی ۱۸۳۳-۱۸۳۵؛ واته‌ ده‌ سالیکیک پیش ئه‌وه‌ی ماهشهره‌فخام، له‌سه‌ر راسپارده‌ی خوسره‌و‌خانی دووه‌م - ناکام نووسراوه. (کومه‌لیک توێژه‌ر، ۲۰۰۶: ۸۹)

٣:٥ روانگه‌ی ماهشهره‌فخام له‌سه‌ر میژوو

به‌دلیسی، وه‌ک یه‌که‌مین میژوونووسی کورد، ده‌لێت: "هه‌موو نیاز و ئاوام ئه‌وه‌یه: که خانه‌دانه‌ گه‌ره‌کانی کوردستان ناویان له‌ناواناوان بمی‌نێ و له‌ناونه‌چن". (به‌دلیسی، ۱۹۷۳: ۱۴) هه‌رچی ماهشهره‌فخامه، هه‌روه‌ک له‌ پێشه‌کی کتێبه‌که‌یدا ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه ده‌کات، که "به‌ سروشتی بلیسه‌دار و زه‌ینی رهنه‌گرانه‌وه به‌ دووی درێه‌پێدانه‌وه چوونم به‌ پنیوست زانی و په‌رژامه‌ سه‌ر نووسینی ئه‌م چهند دێره و ده‌نگوباسی پاشه‌رۆژ به‌ خێر و خۆشی و به‌خته‌وه‌ری گوزه‌رینی زنجیره‌ی پایه‌بلندی ئه‌رده‌لام هه‌له‌نجاره‌وه و له‌ پێشه‌ینام بیستوه‌وه به‌رچاوی منی که‌مینه‌ که‌وتوه‌وه، له‌م نوسخه‌یه‌دا روون کردۆته‌وه". (مه‌ستوو‌ری کوردستانی، ۱۹۸۹: ۱۱-۱۲)

نووسه‌ری کتێبی میژووی ئه‌رده‌لان له‌و شوێنه‌دا که باسی ته‌مور خانی ئه‌رده‌لان له‌ شه‌ری گه‌رووسدا ده‌کا - به‌ ئاماژه‌ بۆ ئایه‌تیک له‌ قورئان - کۆژرانی ئه‌و مه‌ره وه‌ک ویست و قه‌ده‌ری خواوه‌ندی مه‌زن له‌ قه‌لم ده‌دا؛ هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۳۲ کتێبه‌که‌یدا کاتی چۆنه‌تی له‌سه‌ر کارلارانی ره‌زا قولیخان شه‌یده‌کاته‌وه، ده‌لێ: "هه‌ر شتی که‌خواه‌ند بیه‌وی سه‌به‌کاری بۆ ده‌ره‌خسینی". ئه‌و خاله‌ نیشانده‌ری ئه‌وه‌یه، که ره‌قی گه‌رپانه‌کانی میژووی دامه‌زراره‌وه له‌سه‌ر ئیراده‌ و ویستی خوا ده‌زانی و میژوو له‌ چوارچێوه‌ی پانتایه‌یک بۆ راپه‌راندنی ویسته‌کانی خواوه‌نددا ده‌بینی". (کومه‌لیک توێژه‌ر، ۲۰۰۶: ۵۹)

شێوازی نووسینه‌وه‌ی میژوو له‌لایه‌ن ماهشهره‌فخامه‌وه له‌سه‌ر بنه‌مای رێبازی ئاوێته‌ بوو: میژوونووس له‌ نیوان گێرانه‌وه‌ جیاوازه‌کاندا ته‌نیا یه‌ک یان دوو گێرانه‌وه‌ له‌ رینی به‌راورد و ئاوێته‌کردن و به‌دیمێتانی ته‌بابی له‌نیوان گێرانه‌وه‌کاندا هه‌له‌ده‌بێت و رووداوی دلخوای خۆی له‌ گێرانه‌وه‌که‌یدا باس ده‌کات؛ ماهشهره‌فخام بۆ لێکدانه‌وه‌ی رووداوێک له‌نیوان چهند گێرانه‌وه‌دا، یه‌ک یان دووانیان هه‌له‌ده‌بێت و دواتر له‌رینی به‌راورد و به‌لگه‌هه‌ینانه‌وه‌وه، هه‌ول ده‌دا رابردو سهر له‌نوێ دابریژێته‌وه. بۆ وێنه‌ له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۰۶ کتێبه‌که‌یدا کاتیک باسی مردنی (سوېحان و یردیحانی ئه‌رده‌لان) ده‌کا، دوو گێرانه‌وه‌ - یه‌کیان هی مه‌لا محمد شه‌ریف و ئه‌وی تر له‌ (ته‌سلیفی خوسره‌و به‌ک) - دینێته‌ به‌ر باس و دواتر ئه‌و دووانه‌ له‌گه‌ل یه‌ک به‌راورد ده‌کا و له‌رینی شروقه‌ و به‌لگه‌هه‌ینانه‌وه‌ی به‌جی و گێرانه‌وه‌ی پاست و رێ تێچوو هه‌له‌ده‌بێت. (کومه‌لیک توێژه‌ر، ۲۰۰۶: ۶۳)

سه‌بارت به‌ ده‌ستپنکردنی ماهشهره‌فخام به‌ دانانی شیعر، نووسینه‌وه‌ی میژوو و دانانی کتێب له‌سه‌ر شهر و فیه‌ق و ئینجا میژوو‌ی شاعیران و ئەدیباکی کورد، دەبێت ئاماژه بۆ ئەوه بکریت، که پیش ماهشهره‌فخام، له کوردستانی باشوری رۆژنه‌لاند، به‌تایه‌تی له ئه‌رده‌لاندا بناغه‌یه‌کی پته‌و بۆ نووسینه‌وه‌ی میژوو، به‌تایه‌تی میژوو ناوچه‌که و ئه‌رده‌لان هه‌بووه و دوا‌ی ماهشهره‌فخامیش هه‌ر به‌رده‌وام بووه.

قاسیلیفقا پنی وایه، "ئه‌وه‌ی، نووسه‌رانی ده‌ستوو سه‌کان که له ئه‌رده‌لان ژیاون و به‌ره‌مه‌کانی خۆیان له‌و ئیدا نووسیوه، رینگه‌مان ده‌دا بلێن قوتا بخانه‌یه‌کی ته‌واوی میژووناسی ناوچه‌که له‌و ئیدا هه‌بووه، جارێش ئه‌وه‌ی بۆ کوردستان تازه‌ بێت، ئه‌و فاکته‌یه، که چهند ده‌ستووسێکی ناوچه‌ی دهرباره‌ی فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تی ئه‌رده‌لانیا هه‌ن. ئه‌وه‌ش رینگه‌ بۆ ئه‌وه خۆش ده‌کات، که بتوانین بۆ میژووی رابردووی خوارووی رۆژنه‌لاتی کوردستان". (قاسیلیفقا، ۲۰۰۹: ۱۷) ئه‌و نووسه‌رانه‌یش، که له‌باره‌ی ئه‌رده‌لان هه‌و نووسیویه‌ ئه‌مانه‌ن: "محمد مه‌د شه‌ریف بن مه‌لا مسته‌فای شیخولئیسلا‌م قازی - "زوبده‌ت ئەلئەوارخێ سەنەندەجی (سالی ۱۲۱۵ ک. / ۱۸۰۰-۱۸۰۱ نووسراوه)" و دانه‌یه‌کی له‌ کتێبخانه‌ی زانکۆی کامریجدا پارێزراوه (Хусрав ибн Мухамад, 1984: 18)؛ محمد مه‌د ئیبراهیمی کوری مه‌لا محمد حسینی ئه‌رده‌لانی - "میژووی میرانی ئه‌رده‌لان" (سالی ۱۸۱۰ نووسراوه)، که پاشکۆی به‌ندی دووه‌می به‌رگی یه‌که‌می "شه‌ره‌فنامه‌ی" به‌دلیسیه، و باسی میژووی میرانی ئه‌رده‌لان له‌نیوان ۱۵۹۶-۱۸۱۰ ده‌کات (Хусрав ибн Мухамад, 1984: 18) و له‌سه‌ر دوا‌ی ئه‌مانه‌للا‌خانی گه‌وره‌ی ئه‌رده‌لان نووسراوه: (کومه‌لیک توێژه‌ر، ۲۰۰۶: ۸۹)؛ کۆزنیکی خوسره‌و ئین محمد ئه‌رده‌لان، که سالی ۱۸۳۳-۱۸۳۵؛ واته‌ ده‌ سالیکیک پیش ئه‌وه‌ی ماهشهره‌فخام، له‌سه‌ر راسپارده‌ی خوسره‌و‌خانی دووه‌م - ناکام نووسراوه. (کومه‌لیک توێژه‌ر، ۲۰۰۶: ۸۹)

شایانی باسه، ئه‌م کتێبه‌ی ماهشهره‌فخام له‌ بنه‌رتدا ناوی "تاریخ الاکرا‌د/ میژووی کوردان" بووه، به‌لام میرزا عه‌بدولای مامی، که دوا‌ی مردنی دانه‌ر، سنی سال، واته‌ سالی ۱۱۶۷ک. خستۆته‌ سه‌ری، ئاماده‌که‌ر و چاپکه‌ری کۆزنیکه‌که، ناسری ئازادپور ناوه‌که‌ی بۆ "تاریخ اردلان / میژووی ئه‌رده‌لان" گۆرپوه‌ و سالی ۱۳۲۸ ک هـ / ۱۹۴۹ ز له‌ چاپی داوه. ئازادپور له‌باره‌ی ئه‌م به‌ره‌مه‌ی ماهشهره‌فخامه‌وه، له‌ پێشه‌کیه‌که‌دا ده‌لێت: "هه‌رچنده‌ زۆر کتێب و دانراو له‌باره‌ی میژووی ئه‌رده‌لان هه‌بووه نووسراوه، به‌لام پنیوسته‌ دان به‌وه‌دا بنیین، که میژوو‌ه‌که‌ی مه‌ستوو‌ره، له‌رووی کاتی نووسین و که‌سایه‌تی دانه‌ره‌که‌یه‌وه، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندی خزمايه‌تی له‌گه‌ل مالباتی ئه‌رده‌لان، له‌ هه‌موو کتێبه‌کانی تر زۆرتر سه‌رنجی به‌ لای خۆیدا راکینشاهه". (قاسیلیفقا، ۲۰۰۹: ۲۰)

٣:٤ رێبازی نووسینی ماهشهره‌فخام له‌ دانانی میژوو‌ه‌که‌یدا

به‌ره‌مه‌که‌ی ماهشهره‌فخام، سه‌بارت به‌ میژوو، زۆر باش ناسراوه و جیگه‌یه‌کی تايه‌تی له‌ هه‌ستۆگرافای ئه‌رده‌لاندا هه‌یه. ئه‌گه‌ر خوسره‌و ئین محمد مه‌د، که ته‌نیا ده‌ سالان پیش ماهشهره‌فخام (۱۸۳۳-۱۸۳۵) بوو، هه‌رگیز گوێی به‌ تیککردنه‌وه‌ی زانیاره‌کانی خۆی و هی خه‌لکی تر نه‌داوه، ئه‌وا نووسه‌ری (ته‌ریخی ئه‌رده‌لان) به‌گوێزی توانا هه‌وئیداوه زانیاره‌کان هه‌لسه‌نگینی. ماهشهره‌فخام له‌ روانگه‌یه‌کی ره‌خنه‌گرانه‌وه سه‌یری سه‌رچاوه‌که‌ی کردوه‌وه، هه‌رچنده‌ له‌و کتێبه‌دا گومانی خۆی له‌سه‌ر زانیاره‌کان به‌ ئه‌و په‌ری ئه‌ده‌به‌وه‌ ده‌رپه‌یوه، هه‌لوێستی ئه‌م میژوونووسه‌ به‌

